

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PK V.

Ч. 34.

СУБОТА, 26

The Provincial
Library

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, APRIL 28th, 1923.

No. 34.

VOL. V.

ПЕРШИЙ МАЙ - РОБІТНИЧЕ СВЯТО!

МАЙНЕРІ АСБЕСТУ В ТЕТФОРД МАЙНС, КВЕ., ПРОГАНЯЮТЬ МЕНЕДЖЕРА І 40 ПОЛІЦАТЬ.

Страйкуючі майнери атакують поліцаїв в компанійнім будинку.

ТЕТФОРД МАЙНС, Кве., 26. цвітня. — Нині по полудні товпа зложена з околи 600 майнерів штурмувала тут офіс "Асбестос Корпорейшен оф Канада". Майнери захопили мійські пожарні апарати і спрямували сикавку на офіс, в яких отаборилися асистент менеджера компанії полк С. Г. МекНот і 40 спеціальних поліцаїв.

Полк МекНот, якого майнери вислали в понеділок з міста, повернув сюди нині зі спеціальними поліцаями. Майнери старалися виперти прибувших поліцаїв, які ставили опір і дали кілька вистрілів в воздух. Однак пізніше заперестали стріляти і обмежилися до задержання офісів.

Страйк тепер поширився і майнери з копалень Джансон Кінг та Бел в числі 1.200 людей полишили роботу.

Страйкери забирають зі скелів зброю і динаміт.

МОНТРЕАЛ, 26. цвітня. — В. Дж. Росс, президент "Асбестос Корпорейшен оф Канада", заявив нині, що страйкуючі майнери в копальнях асбесту в Тетфорді зробили наїзд на всі скелі з залізом в окрузі і забезпечилися в зброю, як також забрали динаміт, яким грозять висадити в воздух публичні і компанійні будинки. З огляду на такий стан компанія звернулася до провінційних властей, щоби вони зарядили відповідні кроки і дали достаточну охорону для компанійної власности, як також для публичної власности та життя одиниць в окрузі тетфордських копалень.

Проганяють з міста 40 поліцаїв і менеджера майнів.

ТЕТФОРД МАЙНС, Кве., 26. цвітня. — Пізно вчера вечером товпа зложена з околи 1.500 майнерів викинула тут з офісів асбестової корпорації 40 спеціальних поліцаїв, а головний менеджер корпорації полковник МекНот був привнесений другий раз опустити місто.

Поліцаї, яких прислано з Монтреалу після першого прогання полк МекНот з міста, були привнесени скапітулювати перед товпою і забралися до Шербрука. На них кидано камінням і ллято воду з пожарної сикавки, а вони стріляли сіпими патронами понад голову повставших майнерів.

Місто знаходиться в руках робітників.

Місто знаходиться тепер під контролею робітників. Компанія звернулася о поміч до мініяльняного правительства і о дальшу поміч до провінційних властей.

В. Дж. Росс, президент корпорації, заявив вчера, що шлий клопоти повстав іза того, що майнери в тетфордських майнах почулися обидженими

розпорядком менеджера МекНота, в котрім було сказано, що вони мусять стояти при роботі аж поки не затрубить о 5.30, а також вони були спеціально обурені за відложження декотрих робітників та мали інші подібні скарги.

Росс дальше сказав, що на самім початку заворушення два дні тому назад підпринято кроки, щоби цілу справу предложити провінційним властям і компанія очікує тепер їх акції.

Президент корпорації Росс нарікає на робітників. Дальше Росс жалувався, що компанія вложила міліони в цю територію, платить великі податки до федеральної і провінційальної скарбниці, як також до місцевих властей — і в той сам час є полишена на ласку безладної товпи.

"Ми не маємо там достаточної охорони від жадних властей — домініяльних, провінційальних або локальних", — сказав він. "Відносини в тетфордських майнах є нині такі самі погані, як під комуністами в Росії. Доки закон і порядок не будуть скоро привернені, це може розвинути в дуже гризну подію".

Копальні асбесту найбільші в світі.

Копальні "Асбестос Корпорейшен оф Канада", найбільші того рода в світі, які разом з сусідніми копальнями продукують девять десятих всего асбесту в світі, лежать околи 50 миль від Шербрука, на квебекській центральній залізній дорозі. Разом в цій индустрії є занятіх 9.000 робітників. Найбільша часть видобутого асбесту йде в сировий вид до Злучених Держав і там його переробляється.

Запанував спокій; майнери до роботи не вертають.

ТЕТФОРД МАЙНС, Кве., 26. цвітня. — З відправленням уоружених детективів, привнесених сюди в звязку зі страйком майнерів в асбестових копальнях, запанував нині спокій.

Майнери, що працюють в "Асбестос Корпорейшен", до роботи не вернули, але робітники з сусідних майнів, які вийшли в симпатії з ними, по опущенню детективами міста всі вернули до роботи.

Поранили 40 жидівських студентів.

БУКАРЕШТ, 22. цвітня. — Сорок жидівських студентів поранено вчера тяжко в зударі з румунськими студентами на площі перед тутешнім університетом.

З Черновець доносить, що тамошний шеф поліції зрезигнував, бо правительтво не дало йому достаточної піддержки при здаванню забурень. Сказано, що румунські студенти не впускають жидівських студентів до черновецького університету, та що наслідком забурень припинено виклади.

Свято Праці і Надій.

Весна! Перший май!
Цвітуть маки, пахне лан.
А над ними, як воляки
Міліони мускулятих
З червоними
Прапорами
Дітей праці й каземат.

Перший май! Перший май!
Скрізь лунає по землі.
"Дайте волю! Дайте жити!
Бо ми будем бити-бити,
Гей! Чи чуєте, чи ні?"

Все одно. Грозить не будем.
Ми грозили. Досить з нас.
Перший май — це лиш парада,
В переді наш слушний час.

Перший май — це дефілада,
Ми рахуємо ряди.

А ви ситі і пузаті,
Що не знаєте біди,
Шлете військо і гармати,
Набиваєте тюрми,
І гадаєте, що всім цим
Зможете себе спасти?

Таж шапками ми закинєм
Ваше військо і тюрми,
Тільки хвилю треба ждати,
Ми — рахуємо ряди.

Перший май — це лиш парада,
Слушний час наш впереді.
Гей товариші! Увага!
В гору прапори свої!
Як один ступайте твердо!
Йдіть сміливо! Йдіть самі!
Бо сьогодні наш Великдень!
Свято праці і надій!!

М. Ірчан.

РАДЕК БУДЕ ДЕПОРТОВАНИЙ З РУРЩИНИ.

КОЛЬОНІЯ, 25. цвітня. — Міжальянтська надренська комісія видала розпорядок, в яким є сказано, що на случай прибуття до Рурщини Карла Радека і молодих комуністів, вони мають бути негайно депортовані.

Локавт будівельних робітників в Англії.

ЛОНДОН, 20. цвітня. — Вчера розпочався локавт 120.000 будівельних робітників, коли між представниками юнії і компаній прийшло до зівання переговорів в справі платні.

В ЦВІТНИ ДЕПОРТОВАНО 32.000 НІМЦІВ.

КОБЛЕНЦ, 21. цвітня. — Німецька урядова статистика виказує, що від 1. цвітня окупційні власти депортували з Надренщини і Рурщини більше як 32.000 Німців. З Надренщини депортовано 5.098 Німців, що разом з родинами робить 20.400 осіб; з Рурщини депортовано околи 3.000 Німців, а разом з їх родинами околи 12.000 осіб.

Між депортованими знаходиться 1.400 залізничних робітників, відтак слідує почтові і митові службовці. Є також між ними 33 редакторів, 16 видавців, 16 пасторів, 30 лікарів, 150 учителів і поверх 400 студентів.

Товариші! Пам'ятайте, що місяць май є місяцем несення поміч "Укр. Роб. Вістим"!

СОЦІАЛІСТИ ПРОТИ ЗЛУКИ З КОМУНІСТАМИ.

МЕДОЛЯН, 19. цвітня. — На вчерашнім засіданні конгресу соціалістичної партії відкинено внесок в справі злиття з Комуністичною Партією.

ВАРШАВА, 19. цвітня. — Військова комісія польського союму приняла законопроект в справі примусової військової служби для жінки в віці від 20 до 40 років на случай війни.

Як би сойм ухвалив цей законопроект, жінки в повисше означені віці мусять сповняти підчас війни таку працю, яка буде їм призначена правительством.

XII. КОНГРЕС Р. К. П. ОДОБРИВ ПРОПОЗИЦІЇ ЛЕНІНА, ТРОЦЬКОГО, СТАЛІНА І КАМЕНЄВА.

В кінцевій промові Зіновєв каже, що не буде відвороту від диктатури.

МОСКВА, 26. цвітня. — Сьогодні закінчився тут комуністичний конгрес, одобривши без зміни плян Льва Троцького щодо перебрання тяжкої индустрії.

Конгрес одобрив також рекомендацію народного комісара Сталіна відносно народностей, Ленінів плян контролі державного апарату і Каменєву пропозицію щодо заміни теперішнього податку частинним грошевим податком.

Предсідатель Екзекутивного Комітету Третього Інтернаціоналу Зіновєв сказав в кінцевій промові, що конгрес задемонстрував факт, що не буде відвороту від диктатури пролетаріату.

Домашня і загранична політика Совітів остає незмінна.

МОСКВА, 20. цвітня. — Програму Російської Комуністичної Партії, на якій опирається совітське правительтво, затверджено на дальше відбуваючимся тут зїздом партії. Зїзд прийняв резолюцію Зіновєва, в якій сказано, що так диктатура пролетаріату як і державний монопол на заграничну торгівлю мають тревати дальше, та що економічна відбудова краю має йти під проводом комуністів.

З цього видно, що бодай до слідуячого зїзду домашня і загранична політика Росії буде така, як минулого року, тобто оперта на принципах, яснованих рос. делегациєю на конференції в Генуї і Гадзі.

В зауці з тим часопись "Правда" говорить, що комуністична партія іде дальше під прапором і слідами Леніна і в згаданій резолюції дала доказ, що вона є проти всяких змін у своїх принципах.

Неправдливі відомости про анти-релігійну пропаганду в Росії.

(Нормен Генгуд в каблетграмі до преси Грета.)

БЕРЛІН, 20. цвітня. — Треба сподіватись, що пропаганда проти Совітів піде якийсь час по релігійній лінії.

За десять днів я буду в Росії. Але я вже довідався дещо про мнїмі демонстрації проти релігії в нощі з суботи на великодну неділю.

Тут прибув саме з Москви Г. Мейсон Дей, голова Барисдал Корпорації, з великими нафтовими концесіями в Баку. З ним приїхав Фридрих Крипс, представник московського Торговельно-Промислового Банку, що є одною з мішаних інституцій, в яких заграничний капітал входить в спілку з російським правительством.

Оба ті люде і їх жінки були на площі перед катедрою, де, як казали часописи, напастовано вірних. Вони кажуть, що ціла історія є вудимою. Катедра була окружена товпою народу зі свічками і образами, але не було ніяких забурень.

Вже звши пять років послугувано брехливою пропагандою для повалення большевизму. Теперішню релігійну форму не треба пускати з уваги.

Я розмовляв вчера зі сенатором Гвілером з Монтеви, саме перед його відїздом до Москви. Він буде неупередженим свідком. Він не дасться піймати на звичайні штучки пропаганди, але сам всьому приглянесь. Гвілер каже, що й інші члени сенату будуть цього літа в Росії, між ними Ля Фолет.

Називають протести проти заду попіа лицемірством.

НЮ ЙОРК, 20. цвітня. — Національний робітничий союз для привернення торговельних зносин з Росією і її признання опублікував сьогодні заяву чотирох визначних ньюйоркських духовників, які називають протести проти страчення совітським правительством польського пралата Буткевича кольосальним лицемірством, опертим на політичний ненависти.

Воровський неофіційним обсерватором в Льозані.

БЕРЛІН, 24. цвітня. — Довідаюся тут нині, що совітське правительтво вишло до Льозанні на близько-скіду конференцію М. Воровського, совітського представника в Римі. Воровський буде присутний на конференції як неофіційний обсерватор.

Японці знова пхаються на Сибір.

МОСКВА, 21. цвітня. — Делеша з Чіти доносить, що до Александровська в Приамурській області, напроти північної частини острова Сахаліну, приїшло 16.000 японського війська.

В Будапешті страйкують жидівські студенти.

БУДАПЕШТ, 20. цвітня. — Жидівські студенти на тутешній політехніці вийшли вчера на страйк, протестуючи проти зазначаних в тій інституції обид. В класах уставлено для них по кутах окремі дески, позначені Жид ч. 1, Жид ч. 2, і т. д.

Антисемітські студенти вивисили в кожній класі великий плякат в кути, призначені для Жидів, зі словом "Гетто".

ПЕРШОМАЙСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх робітників в Вініпегу, що в вівторок, дня 1. мая, о 7. год. вечером відбудеться ПЕРШОМАЙСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ. Всі свідомі робітники зберуться на Маркет - Сквер (коло ситі-гола) звідки рушать походом улицями міста.

Товариші! Приходіть взяти участь в міжнародній робітничій демонстрації і покажіть свою класову свідомість.

РІК ЮВІЛЕЇВ. В царстві фашізму.

В московських "Известиях" Ю. Стеклов помітив під наголовком "Рік ювілеїв" саїдуую статтю:

Цього року припадає 25-літня річниця нашої робітничої партії, яка тепер називається Російською Комуністичною Партією (большевік). Але не тільки наша партія в цього року ювілятором. На цей 1923 рік припадає ряд річниць. Зосередоточивши в цій році цілий ряд річниць, історія не-наше-б хотіла висловити в тім збігу подій певний символ і підкреслити альтернативу тих подій, яких та чи інша річниця кінчається в цій році.

І так на цей рік припадає 75-літня річниця революції 1848 року; 75-літня річниця видання "Комуністичного Маніфесту"; 50-літня річниця по-саїдного конгресу Першого Інтернаціоналу (другий же-невський конгрес 1873 року); і на-решті 40-літня річниця смерті нашого великого учителя, о-сновположника сучасного ко-мунізму, найбільшого теорети-ка пролетаріату Карла Маркса.

Вдумуючись в основний зміст цих подій, котрі ха-рактеризують висше наведе-німи датами, ми ясно бачимо, що всі вони по суті зводяться до одного жерела і до одної ці-лі, — що найбільше є заміт-ним, — всі вони в різних сто-рін освітлюють значіння того з висше наведених ювілеїв, ко-торий носить найбільше зло-бодивний характер, котрий під-теперішню хвилю найбільше на-сереє, а іменю 25-літ-нього ювілятора Р.К.П.

Революція 1848 року озна-менувала кінець демократи-чних ілюзій. В більшості євро-пейських країн буржуазія в той період показала, що вона вже не способна йти на чолі ре-волюційної боротьби, що во-на вже безсильна довести до-кінця діло навіть власної клас-и. В найбільше-ж політично розвиненій з тодішніх держав, а іменю у Франції, 1848 рік о-знаменувався повним розривом пролетаріату з буржуазією, вибухом горожанської війни між робітничою класою і обе-днаним буржуазним суспільством, по-чатком тої боротьби за власть, котра ведеться до тепер, ко-тра закінчилась повною лебі-дою пролетаріату покищо тіль-ки в Росії завдяки діяльності партії комуністів большевіків. І если ми спитаємо себе, хто-ж тепер в світі є дійсним наслід-ником червневих (1848) бари-кадних боріш, хто здійснює на-ділі їх заповіти, то ми повин-ні будемо відповісти, що та-ким наслідником перших бор-ців за диктатуру пролетаріату є комуністичні партії взагалі і з поодинокі і зокрема Росій-ська Комуністична Партія (большевіків).

"Комуністичний Маніфест" вийшов перед кількома днями до лютової революції 1848 ро-ку. Він намічав основні віхи будучої боротьби пролетарі-ату за своє освободження. Він в найширших і коротких рисах накреслив програму і тактику борючої ся робітничої класи, її завдання в капіталістич-ному суспільстві, її тактику в бур-жуазній революції. "Комуністич-ний Маніфест" в той час ли-шився документом чисто-літе-ратурного значіння. Він не-був відомий не тільки широ-ким робітничим масам, але на-віть їх передовому авангарду, навіть тим свідомим пролета-рам, котрі вступили на о-тверту боротьбу з економічно-ю і політичною експлуатаці-єю. Але поступенно ідеї ма-ніфесту почали входити в-плоть і кров борючоїся робіт-ничої класи. Постепенно він набрав значіння пролетарсько-го евангелія, став програмою пролетарської революції по-суті. І если ми поставимо пе-ред собою питання, хто-ж під-теперішній час затримає вір-ність духові і букві "Комуні-стичного Маніфесту", хто те-перє переводить намічену ним програму і здійснює накресе-лену в ній тактику пролетарської боротьби, то ми і тут приму-

шені будемо відповісти, що це роблять тільки комуністичні партії цілого світа, а зокрема Російська Комуністична Партія (большевіків).

В 1873 році відбувся (дру-гий) жедевський міжнародний соціалістичний конгрес, ко-трий фактично був останнім зїздом I. Інтернаціоналу. Після того зїзду I. Інтернаціонал про-животів ще пару років і неза-мітно розтопився, започатку-вавши робітничі соціалістичні партії в поодинокіх країнах. Але I. Інтернаціонал існував і борювався не надармо. Він ли-шив світовому пролетаріату великий заповіт. Він признав необхідним організацію робіт-ничих партій, зовсім неза-висимих від буржуазних партій і ворожо до них протистоячих. Він проголосив, що "першим обовязком" пролетаріату і робітничих партій являється за-воювання політичної власті в інтересах соціалістичного пе-ребудування суспільства. Він вказав пролетаріату, що тіль-ки шляхом міжнародної со-лідарності і об'єднаної бороть-би робітничі класи зуміє доби-тися свого повного освободжен-ня. І если ми спитаємо себе, хто під теперішній час вико-нує ці великі заповіти I. Інтер-націоналу, то і тут ми будемо примушені відповісти, що дій-сними наслідниками, які даль-ше ведуть велике історичне ді-ло, почате I. Інтернаціоналом, є комуністичні партії, об'єд-нані під прапором III. Інтерна-ціоналу і зокрема авангард всіх ко-муністичних партій — Росій-ська Комуністична Партія (большевіків).

Сорок літ минуло від того часу, як закриті свої очі най-більший мислитель людства Карл Маркс, який розкрив тай-ни суспільства, побудованого на експлуатації одної класи другою і який вказав шляхи, йдучи котрими людство може дійсно перетворитися в сво-бідне суспільство людей, гід-них тої назви. Кожда з висше зазначених нами подій в тій або іншій степені звязана з і-менем Карла Маркса. Але о-собливо з ним звязаний "Ко-муністичний Маніфест" і діяль-ність I. Інтернаціоналу". За-повіти Карла Маркса відомі всім: це — безперестанна боротьба з експлуатацією і з утиском, непримириме викривання всіх партій, волю чи неволю під-держуючих світ експлуата-ції; безпощадна боротьба зі- всіми проявами буржуазного впливу на пролетаріат, які-ми-б соціалістичними і демо-кратичними назвами вони не прикривалися; це — економіч-на і політична організація робіт-ничої класи, яке йде до сво-го освободження і разом з тим, до освободження всіх пра-цюючих шляхом соціальної ре-волюції, шляхом завоювання державної власті, шляхом у-становлення диктатури проле-таріату, шляхом політичної і економічної експропріації клас-и власників; це — міжнарод-на солідарність пролетаріату в революційній боротьбі про-ти буржуазії. Така суть запо-віту Карла Маркса. І если ми по-ставимо собі питання, хто-ж те-пер є дійсним наслідником Карла Маркса, хто виконує його великі заповіти, хто лишив-ся вірним букві і духові його науки, то ми знова і знова по-винні будемо відповісти, що та-кими являються тільки комуні-стичні партії, які входять в-склад III. Інтернаціоналу і зокрема наша Російська Кому-ністична Партія (большевіків), котра дійсно жие духом вели-кого мислителя і борця.

Таким робом в день свого 25-літнього ювілею наша партія може гордитися тим, що в те-перішню історичну хвилю вона є головною виразителькою і представительною найбіль-шого людства, передовим відді-лом, передовим відділом, що стоїть на чолі боротьби мас в цілім світі за своє освобод-ження, наслідницею героїч-них борців, видвинутих на-протязі історії авангардо ро-ку в ній тактику пролетарської боротьби, найбільшою визвольної науки,

З надзвичайною жорстокі-стю веде дальше Муссоліні свої репресії проти робітничої класи Італії. За яких небудь два тижні зїстало замкнено в тюрму около сім тисяч осіб, з котрих около п'ять тисяч кому-ністів. Десятки робітників роз-стріляно, сотки тяжко поране-но карними експедиціями.

Ніколи з часу імперіалістич-ної війни італійська буржуазія не була так уружена з голови до ніг, так організована для своєї воєнної диктатури над робітничою класою, як тепер, але це зовсім не дає її почуван-ня увірвності, що вона сидить вже на трітій фундаменті і зуміє вдержати ту свою диктатуру, наоборот, вона все ще як би під вражінням надхо-дятьої бури і обороняється на-падаючи.

Епізод з протифашістським маніфестом Комінтерна над-звичайно характерний. Муссо-ліні, як видно, жие часами споинами минувшини. Соці-ал-зрадникови все ще пред-ставляються грізна сила робіт-ничої класи, революційний ен-тузіазм, котрий він сам колись переживав на мітінгах в Міля-ні і інших містах, і він, як вид-но, ще не забув зовсім, що ре-волюційна іскра може запали-ти маси і перевернути до гори ногами весь апарат оружної сили буржуазії, і надармо хоче себе охоронити від того при-зраку. Ще не успів маніфест появиться в італійських газе-тах, як фашістське правитель-ство підняло великий алярм. Зїстали видані найострішій розкази зобов'язувати всі по-ліційні сили, розгромити всі о-ставші робітничі організації, арештувати всіх комуністів, винайти всі нитки заговору.

Старі і ново імпровізовані іта-лійські тюрми вже не можуть більше вмістити арештованих, оскражуючий матеріал тонами звозиться в поліційні стації. Але правительтво ще не може заспокоїтися і збільшує ре-пресії. Так уружена з голови до ніг буржуазія злякалася звичайного маніфесту Комін-терна і невеликого розбитого, по її думці, гуртка революцій-них робітників.

Правда, в неї нема нішого виходу. Фашізм здається бур-жуазній класі останньою, най-більше удосконаленою систе-мою правління, за посередни-ком котрої вона ще може держатися, як правляча класи. Але фашізм занадто дорого обходиться і самій буржуазії і такій порівнюваної небагатій країні, як Італія, який навряд чи властє видержати цей апа-рат буржуазної оборони, який так дорого обходиться. Ще до захоплення власті фашізм до-сить дорого коштував буржу-азію, — всі ті величезні кадри наемників, які складалися з буржих офіцерів, безпритуд-них адвокатів і урядників, сіль-ських куркулів, склепарів і ве-ликого числа чисто-хуліган-ського елементу і випущених з тюрмих злочинців і убийників, який зроблено героїями на фронті імперіалістичної війни, ставили великі вимоги і при-ходилося для них часто розви-зувати мошонку. Червона не-безпека заставляла забувати все і буржуазія, яка не люби-ла виймати свою мошонку, від-се-ж такі платила. Тепер фашізм в Італії ідентифікуєть ся з державою, перед фашіз-мом отворилися всі жолуби буржуазного державного апа-рату, але і апетити у фашістів такі, що корму їм вистарчить ненадовго.

Але є ще друга, не менше важна, сторона фашізму, — це його ітернаціональне облич-ча. Фашізм в тому виді, як він тепер розвивається в Італії, і як він починає розвиватися в інших країнах, являється, без сумніву, послідною фазою буржуазного імперіалізму, по-слідним рішенням ударом між капіталом і працею, після котрого повинен наступити о-витаєрної коли-б то не було людською думкою, — марксіз-му або революційного кому-нізму.

статочній крах капіталістич-ної системи. В інших країнах це ще не є так очевидним, але в Італії, де класова боротьба, або ліпше сказати — затяжна горожанська війна, розвива-ється остріше, це виявляеть-ся з особливою ясністю.

Фашістське правительтво зруйнованої Італії зі скіри лі-зе, щоби зробити більше ін-тензивно воєнну продукцію і побільшити постійну армію. Невеличка Італія з її вузькою пограничною лінією має тепер армію майже більшу як Со-вітська Росія з її величезним населенням і безконечними гра-ничами. Така армія в такій не-багатій продукцією і такій зруйнованій країні, як Італія, може утримуватися і приго-товлятися тільки в виду насту-паючої близької війни. Муссо-ліні з цим не криється. Для не-го теперішній період лише коротка передішка для ново-го удару на світовий фронті.

Італійські націоналісти не мо-жуть спокійно дивитися, як французький капітал все біль-ше проникає в серце Німеччи-ни. Даймація і Югославія не-дають спокійно спати Муссо-ліні так саме, як Рур — Пуан-каре. Побіди над Африканця-ми і побіди маневри в Лівії і Триполітанії навряд чи мо-жуть заспокоїти італійських імперіалістів. Правительтво Муссоліні дивиться дальше і готується до війни.

Так світовий капіталізм, пе-ред тим як зійти зі сцени історії, готується ще раз залити всю земю кровю. Робітничій класі необхідно попередити цю катастрофу і здушити капі-тал перед його послідною вакханалією.

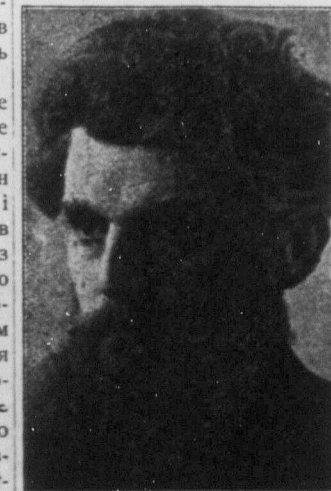
A. Віталі.

ЗЕЛІЗНИЧНИКИ В МЕКСИКУ.

В 1921 р. зелізничні робітни-ки були поділені на більше як 16 юній, нічим між собою не звязаних. З початком того ро-ку скликано конвенцію усіх тих юній до міста Мексика в цілі злуки їх в одну організа-цію. На конвенції деякі реак-ційні юній, як кондуктори, ма-шиністи, п'яльчі і інші, про-бували взяти адекватну органі-зацію під свою контроль, але це їм не вдалося і радикальні елементи віднесли побіду. Но-ву організацію назвали Конфе-дерацией совієв зелізничних робітників републіки Мексика. Управна зелізничів не хотіла признати цієї юній і в лютім 1921 р. зелізничники вийшли на страйк, аби вибороти собі признання. Робітники відне-сли побіду в тім страйку і ю-нія стала обовязковою для всіх робітників занятих на зеліз-ничках.

Конфедерация числить по-верх 45.000 членів; вона має форму юній індустріальної і є поділена на департаменти, від-повідно до поодинокіх фашів.

Якої солідарності держать-ся члени юній зелізничників, видно хочби з того, що коли в серпні 1922 р. проголошено чотирогодинний генеральний страйк з симпатії до страйку-ючих тоді зелізничників в Злу-чених Державах, то усі члени юній як один муж вийшли на страйк і зелізничний рух ціл-ком устав. Це робить можли-вим лиш індустріальна форма професійного союзу.

НИКОЛЬ БОМБАЧ, провідник італійських комуністів.

Полія червоноарміїшів на Червоній Площі в Москві підчас IV. Конгресу Комінтерна в листопаді 1922 р.

АНРІ БАРБЮС ВСТУПИВ ДО КОМПАРТІЇ.

Відомий французький пись-менник Анрі Барбюс, який сто-яв близько до авангарду французького пролетаріату — комуністичної партії, в обшир-ній статті, поміщеній в цен-тральнім органі французької компартії "Іманіте" (з 20. лю-того п. р.), висловив свою по-зицію у відношенні до фран-цузького комуністичного руху і до Комінтерна взагалі, при-лучуючись без застережень до всіх ухвал Комінтерна і всту-паючи в партійні ряди.

Низше ми наводимо деякі уривки з того інтересного до-кументу тов. Барбюса, який пі-шов по прямій лінії (стаття, про яку йде мова, надрукована л. н. "Пряма лінія"). Особливо цінні ті люди, котрі вступають у Франції на прямий шлях ко-муністичної боротьби тепер, коли хитаючись кар'єристич-ний елемент дезертирує до ворожого табору, а ліпші, стійкі і витривалі провідники французького пролетаріату ки-нені правительством Пуанкаре в імперіалістичні каземати.

Слова Барбюса: "Нехай вороги і фашіви приятелі вашої справи твердять, що ви поступаєте безум-но, допускаючи зменшення чи-сла членів во імя задоволення вимог ваших принципів. Нехай сла називають сектантами ті, в чій очак стаєш сектантом з тої мінуті, коли лишаєш фра-зеологію, щоби перейти до акції".

А дальше: "Ми живемо в глупо епоху злих. Републіка, свобода, рів-ність не існують ні тут, ні де-б то не було, хіба лише в писан-нях і офіційяльних промовах. Однак ми повинні пам'ятати,

що в минувшині найясніші і-деї і найсміливіші повстання терпіли поразки по причині "берім те, що дають" і завдя-ки пустим балачкам, з якими вони не розставалися".

І звертаючись до тих, до ко-трих він прилучився в тяжку для французького пролетарі-ята хвилю, Анрі Барбюс каже: "Будьте тими, котрі уміють затримувати революційну лю-біву не тільки в хвилю ухвал, але також (в хвилю) страшних ампутацій, які з безвинним ці-лізмом чинять вам "моралісти" і толстовці".

І товариш Барбюс кличе всіх чесних пролетарів прилучити-ся до всевітної компартії — Комінтерна: "Прилучімся всі без застере-жень до тої партії, до того на-уачі основаного централізму, до того будівництва, котре на-слідіє одним своїм звязком — своїм ланком зусиль — дещо з життя будучини, котре має свої розгалуження всюди і ве-лике органічне серце котрого беться так реально і так по но-вому в величезній країні".

Кінчає тов. Барбюс свою статтю слідууючою заявою: "Відносно мене самого, то я думаю здержатися від вступ-лення в партію, думаючи, що можуть зложитися такі обста-вини, при котрих моя незави-симість позволила-б мені бути більше корисним робітничій справі. Але сьогодні мені зда-ється, що збільшене поширен-ня всевітного комунізму змен-шує значіння подібного рода думок, і я вступаю в партію". Вступлення в комуністичні ряди великого французького письменника буде зустрічене кожним пролетарем з великим задоволенням. М. З.

МАРСЕЛЄЗА.

Вперед, вперед, сини родини! Славетний день вже наступив! Супроти нашої країни Зай вогор прапор розпустив. Чи вам не чути, як по селах Усоди стои роздались? На наших кривих, невеселих Ворожі списи піднялись.

До зброї, громадо! Ставаймо в ряди! Щоб вражою кровю залити борозди!

Чого шука оця ватага Рабів обурених на нас? Чому лякає їх зневага? На кого пута ті? На нас! На нас, бездолні громадяне, Хоться цей сором намести, Щоб знов надіти нам кайдани Та у неволю завести.

До зброї, громадо! Ставаймо в ряди! Щоб вражою кровю залити борозди!

Ні, трепотіть ви, людодіи, І ви, ганебні зрадники! Ось вже пімсти час надійде Знайдуться на вас местники. Підійдуться стар і молод, Не забракує юнаків, — Навіють на серце вам холод І потрощать вам всі кісточки.

До зброї, громадо! Ставаймо в ряди! Щоб вражою кровю залити борозди!

О ти, свята любов родини, Ти нашу пімсту уміщи, Ти волю нашої країни, І ти честь оборони! Під нашим прапором побіда, Де зявиться на поклик твій! Потім на нас, на вічні літа Свободним духом ти повій!

До зброї, громадо! Ставаймо в ряди! Щоб вражою кровю залити борозди!

Н. ЛЕНІН ПРО ЗАВДАННЯ РОБІТНИЦТВА.

Робітник не може не вірити, що гнобит його капітал, що конче потрібно станути до бо-ротьби з усією буржуазною класою, й ця боротьба його, маючи на меті здобути задово-лення найбільших економічних його потреб і подіпшення його матеріального становища, неминучо вимагає від робітничої організації, неминучо пе-ретворюється в війну не про-ти особи, а проти класи, цієї са-мої класи, що-не тільки на са-мих фабриках та заводах, а скрізь пригноблює й утискає трудящих.

Ось чому фабрично-заводсь-кий робітник є нічим іншим, як передовим представником всего експлуатованого насе-лення й задля того, щоби він здійснив своє представництво в організації, витривалій бо-ротьбі, вимагається звичайно-го зясування його становища, зясування політично-економіч-ного ладу, системи, що приду-шує його, зясування потреби й неминучости класового анта-гонізму при цій системі.

Буржуазія — це та клася, яка гнобить не тільки на фабриках і заводах, але і скрізь по всіх усюдах.

Робітничий клас і фабричний пролетаріат — не більш як пе-редовий представник усіх експ-луатованих, себто і неза-можних селян. Висновок: Робіт-ник повинен станути на чолі всіх експлуатованих, стати гегемоном, у визвольній бо-ротьбі.

(З надрукованої знаменитої праці Леніна з 1894 р. н. н. "Що таке при-ятелі народу і які вони працюють про-ти соціалдемократів".)

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету The WORKER. Офіційний орган Робітничої Партії Канади. Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00. Зашліть передплату таки ще нині! Адреса: THE WORKER, 519 Queen Street West, Toronto, Ont.

НОВІСТЬ!! Вже напечатаний найновіший портрет президента Народних Комісарів Східської Росії НИКОЛАЯ ЛЕНІНА. Портрет напечатаний на гарнім папері величини 25 цалів довгий, 21 цалів широкий. Ціна одного портрета 50 центів. Хата кожного свідомого робітника повинна бути прикрашена портретом провідника революційного робітничого руху цілого світа. Кожда читальня і робітничє товариство повинні мати цей портрет в себе на стіні. Замовляйте скоро, бо наклад не великий. Ukrainian Labor News cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришнина "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві ви-
 різно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непомічен-
 ня та надати поштову марку на її пересилку.

ДУМКИ НА ПЕРШОГО МАЯ.
 ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ НОВОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

Ось вже минуло чотири роки з половиною як офіційно закінчилася велика імперіалістична війна. Многу мук і горя перенесли за ту чотиритісну війну народи світа, багато вони пролили своєї крові. Війна скінчилася. Війни офіційно тепер нема. Імперіалістична Франція рабує Німеччину; Литовці захоплюють своїми "нерегулярними" військами Мемель; польські жандарми і війська рабують і катують галицьке населення; в Італії бушує чорний терор фашизму, світова демократія пакує в тюрми комуністів, — але офіційно війни тепер нема. Чи відчуває тепер людство, що воно живе в мирному часі? Ні. Здається не ніні — завтра знова загрозять арматі, за- таракотять кулемети, запалають села і міста, засмердять трій- ливі гази і полетять людська кров на вітвар ненажерного капі- талістичного молоха. Ми тепер переживаємо не мирний час, а лише антракт між минулою і неможливо насуваючоюся новою світовою ката- строфою. Ми лише відпочиваємо і нервого прислуховуємося до-брыз- коту зброї на полях Рурицини. Якими кличами прикриє себе нова імперіалістична війна? Минувши війна була "війною за розоруження", "війною за знищення німецького мілітаризму", "війною за освободження поневолених народів", "війною за демократію", була "послед- ною війною на землі". Німецький мілітаризм повалено, роздавлено. Демократію вратовано, поневолені народи освободжено, світ поділено пі- сля демократичної мірки. А де-ж розоруження? Страшний німецький мілітаризм напередодні світової вій- ни (в 1913 р.) мав армію — 782.000 людей всіх родів зброї. Вона зметена з лиця землі. Демократична Франція в 1921 році, після побіди, мала у- зброєних 820.000 жовнів і до ніні вона — що армію не тільки не зменшила, але ще збільшила. Такі малі держави як Бельгія, Греція і Польща конують в кіткях власного мілітаризму. П'ятеро-зайдицька Польща має під оружжям 500.000 вій- ська; прибіта Туркми Греція має 400.000; Бельгія 114.000. А видатки великих капіталістичних держав на военну фльо- ту? Після всіх розоружних конференцій, великі капіталістичні держави видають тепер на будову нових військових кораблів в чо- тирі і п'ять разів більше, як видавали перед війною. Бо вони і тепер видають "перед війною". А що видають більше, то це і значить, що вони готуються до більшої війни. А хто в ній виїде побідником? Виїде побідником той, хто імперіалістичну війну перетво- рить в класову війну, війну за поневолення народів, перетво- рить у війну за дійсне освободження народів. Побіди той, хто проголосить і переведе в життя клич: війна війні! А зробити це революційний пролетаріат цілого світа і зро- бити він це в імя комунізму. Пролетаріат цілого світа повинен одностайним фронтом боротися проти війни. Бо він перший падає жертвою імпері- алістичної війни. Ось що говорять нам цифри про кошти минулої світової війни: Минувши світова війна коштувала всі держави 250 мільяр- дів доларів. Чи велика це сума? Як би всі ці 250 мільярдів переробити на срібло і зважити, то було-б його около 500 мільонів пудів, або около 8 і пів міль- іонів тон. Для того, щоб перевезти це срібло з одного місця на друге, треба було-б навантажити 3.906 потягів по 40 товар- них вагонів кожний і по 3.000 пудів на вагон. Если-б взяти всі ті срібні гроші і подожити в один ряд — доллар за долларом, то тим поясом можна би обвинути цілу зем- ську кулю 286 разів. Если-б взяти все те срібло в долларах і поставити один до- ляр на другий, то той срібний стовп був би два рази вищий, як від землі до місяця. Если-б, нарешті, все те витрачене на війну срібло поділити між цілим населенням земської кулі, то кожний чоловік міг би одержати 170 срібних доларів. Такі втрати в майні. А які втрати в людях? Десять мільонів людей убито на війні. Пролито сорок міль- іонів літрів горячої людської крові. Если-б ця кров зібрав разом, то вона цілу добу лаялась би так, як величезний водо- спад Ніагара. Всі залізнодорожних вагонів Німеччини не ви- старчили би, щоб за одним разом перевезти тільки голови тих убитих 10 мільонів людей. І всі ці втрати понесла класа робітників і селян цілого сві- та. Чи згодиться вона знова на такі страшні жертви в інтере- сах капіталу? Ні! Ніні, в день Першого Мая, з соток мільонів грудей пра- цюючих повинен лунати клич: Проч з війною! А если війна таки буде — тоді: Війна війні!

ОБЕДНАНИЙ ФРОНТ.

Є такі люди і серед робітників, які зуть себе комуністами, але противляться єдиному спільному пролетарському фронто- ви, бояться об'єднаного фронту з організаціями угодовського типу. А бояться тому, що не розуміють його суті. Ось, наприклад, кажуть вони з приводу вступлення Робіт- ничої Партії Канади в Канадійську Партію Праці так: "Кана-

дійська Партія Праці буде складатися з різних робітничих по- літичних партій і трейд-юній. А велика більшість цих органі- зацій є угодовського характеру. А раз більшість з них є уго- довського характеру, то і сама Канадійська Партія Праці буде такою і ми, вступивши до неї, розпоршимося в тім угодов- ським збівговиску, втрачимо своє комуністичне обличчя". Цілком мильна думка. Перше всего Робітничі Партія Канади, вступаючи в Кана- дійську Партію Праці, затримує свою цілковиту самостійність, вона не розпоршеться ні в ній, ні поза нею. Вона вступає як цілість на федеративних основах. І вступає вона не тому, щоб злучитися з угодовськими провідниками, але щоб злучи- тися з масою робітництва і там проповідувати свою ідею і переводити свої кличі. А комуністи повинні йти в маси без ріжниць, чи ті маси є під проводом і впливом угодовців, чи без якого проводу. Вільям З. Фостер є членом такої реакційної організації, як Американська Федерация Праці, але це не перешкаджає йому бути добрим комуністом. Наоборот, будучи членом цієї організації, він має змогу зробити багато більше для комунізму, ніж був би поза нею. Гомперсівська кліка рада-б кожної хвилі позбутися з Амер. Фед. Праці Фостера і його товаришів, але не може цього зробити, бо за тими комуністами стоїть вели- ка частина членів федерации. Невелика числом Комуністична Партія Великобританії ось вже через два роки старається вступити в склад Бритійської Партії Праці, в якій на чолі стоять Гендерсон, МекДоналд, Томас, Клайніс. Хочє вступити, подавала вже апликації до її конгресів і не боїться в ній розпоршиться та тим самим втра- тити своє комуністичне обличчя, хоч Партія Праці числить кілька мільонів членів. Наоборот, соціал-зрадники не хочуть її прийняти. Вони бояться мати внутрі Партії Праці комуністів. Бо ті підірвали-б їх авторитет. Так само справа мається і в професійних організаціях. Ми повинні йти в них, але йти в такі профсоюзи, які мають за собою маси, а лоборювати всікі дуалістичні організації, всікі відломки. Бо вони розпоршуть робітничу силу. Вступивши на федеративних основах в одну велику робіт- ничу політичну партію, комуністична партія повинна старатися зробити її революційною. Будучи членами великої професійної організації, комуніст- и повинні переводити в ній свої боеві кличі. Капіталізм однаково визискує і гнобить кожного робітни- ка без ріжниць його політичних і релігійних переконань. Тому і робітники повинні лучитися для спільної боротьби проти того визиску. Нехай ніні, в день Першого Мая, лунає по цілім світі клич: Хай живе єдиний фронт пролетаріату цілого світа проти визиску і гнету світового капіталу!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА.
 Не можна в день Першого Мая не згадати робітничої га- зети. Весь робітничий рух в цілім світі найтісніше зв'язаний з ро- бітничою газетою. Не можна собі представити робітничої організації без газети. Робітничі газети лучить робітництво цілого світа в одну велику і могутну пролетарську сімю. Робітничі газети — це трибуна, яка голосить по цілім світі визвольні кличі поневолених. Робітничі газети будить приспаних, обороняє покровидже- них, освідомляє залурених. Робітничі газети — це найсильніша зброя в руках робіт- ництва. Робітничі газети — це учитель, порадник і вірний товариш кожного поневоленого сучасним капіталістичним ладом. Робітничі газети будить надію в споневіренних, підводить на дусі підупавших, кличе до боротьби байдужих. Робітничі газети протискається в найдалі закутні зем- ської кулі до нуждених робітничих помешкань і освітлює їх своїм правдивим словом. Тяжкий і тернистий шлях робітничої газети. Такий тяж- кий, як і сама доля робітника. Всякі репресії і кари спляються на голову робітничої га- зети зі сторони власті імущих. Громи і прокляття шлюють на її голову всі слуги капіталу. Провокують її, доносять на неї, обрікують перед своїми па- нами. І великим, ясним смолоскипом горить робітничі газети се- ред багна зради, провокації, визиску і насильства класи над класою для всіх працюючих і поневолених, освітлюючи їм шлях боротьби за визволення. Робітник без своєї газети на фронті класової боротьби — це жовнір без карабіна на полі бою. Такою зброєю для українського робітника в Канаді, а на- вить далеко поза нею, є "Українські Робітничі Вісті". В день свята Першого Мая хай лунає між українським ро- бітництвом клич: Хай живуть "Українські Робітничі Вісті"!

РАДЯНСЬКА ВЛАДА.
 Не можна писати про Перший Май, щоб не згадати про радянську владу. У нас, робітників, радянська влада заслужила на те, щоб про неї згадали. Навіть наші вороги про неї згадують. Але вони згадують інакше. Ох, які вороги недобрі на радянську владу. В ложіи води втопили-б її. А робітники на руках носили би її. Бо є за що. Ось вона недавно виратувала з дозволітної тюрми 23-ох польських комуністів. Засудила, значить, польсько-шляхоцька влада Домбала і інших комуністів на дозволітну тяжку в'язницю: на 5, 10 і 16 літ кожного. Засудила за те, що вони боролися за долю поневоленого люду, що були другом бідного. А радянська влада так само зробила в Росії і на Україні з польськими панами. Запакувала їх в тюрму за те, що вони ро- били на шкоду працюючим, за шпйонажу на користь панської Польщі і т. п. Школа польським панам своїх ясновельможних побратимів, що сидять в радянських тюрмах. Школа радянській владі своїх товаришів, що сидять в шля- хоцьких тюрмах. — Поміняймося — каже радянська влада. — Давайте, пано- ве, нам Домбала, а ми дамо вам вашого пана Живодерського. — Але де-ж там! Домбала за одного Живодерського? Ні- коли в світі! — сказала польська шляхта. — Добре, ми додамо ще вам пана Шкіролувського, — ска- зала радянська влада. — І то мало. — А хрін вам в зуби, дамо ще й пана Псякрєвського, лише давайте нам Домбала. І так слово за словом, — до спекулянта можна говорити тільки його мовою, — до пана Живодерського, Шкіролувсько-

го і Псякрєвського радянська влада додає ще пана Пшипен- дзійського і Собачєвського та виратувала Домбала. І тепер Домбала на свободі. Він вже й хлопську газету ре- дагує в Москві, яку будуть читати польські робітники не тільки в Росії, але і в Польщі. І завдяки радянській владі ми не тільки маємо Домбала на свободі, але сама польська шляхта показала, що Домбала варт- нийший за п'ять ясновельможних панів. Так само радянська влада вирвала з кітків угорського ката, Гортогу, шось 80 угорських комуністів. Гортий поарештував комуністів, а радянська влада поареш- тувала угорських буржуів. А відтак давай мінятися: Гортий радянській владі одного комуніста, а радянська влада за него Гортому п'ять буржуів. Комуністи сякі та такі, — кричить буржуазія. А коли прий- де до обміни, то сама признає, що один комуніст вартнійший за кілька першокласних буржуів. В день Першого Мая пролетарі цілого світа кличуть: Хай живе радянська влада!

ХАЙ ЖИЄ ПЕРШИЙ МАЙ!

РОБІТНИКИ КАНАДИ!

Капіталісти цілого світа заняті через послідних три роки великанською кампанією проти платні, життєвого урорення та організації робітничої класи. Обниження платні, гіршаючі умовини життя, кампанія за встановленням так званих "опен шоп", де моглиб працювати неюїній робітники, судові заборони, є тільки головнішими маніфєстаціями шалених заходів капіталістів розбити зростаючу силу і солідарність робітників, і тим зачидати наші аспірації до політичної влади і індустріальної воли. Брутальне ув'язнення членів "I.W.W.", фрейм-ап Сакко- Ванцетті, арештування комуністів в Мішїген за те, що вони зі- бралися разом на конвенцію, явне розбиштво підчас едмон- тського страйку, висилка уоруженого війська в Нову Скошію — все це вказує в повній наготі безпощадну диктатуру велико- го капіталу і його цинічне легковаження переквалюваної демо- кратії, про яку так багато нам говорять. В цілому світі бачимо тільки кризу за кризою, загальну не- сталість правительств, страйки, локавти, і повстання колоніаль- них народів. Тайна дипломатія і міжнародні конференції не встигає налагодити захитну економію капіталу. Тепер, хала- чуючись последнего кроку, вони в своїй шаленій кампанії постано- вили виконати замахи вже і так на мізерне життєве положення робітників. В залістю свого страхіття вони стрімголов прямують до катаклізму, перед котрим стане блідю навіть послідна велика війна з десятма мільонами убитих і двацятма мільонами ра- нених. Загарбання Рурського краю, розлучили заходи прави- тельства задоволити збожеволілу буржуазію є ознаками набли- жаючої нової війни. В їх новому способі опресії і в нових методах ведення класо- вої війни бачимо відкрити остаточну форму буржуазного па- новання і організації — фашизм — який є організацією молоді середньої класи, заводських розбишак і найменших убійців, в я- ких є один клич: "право зграї", і одна жертва: "зорганізований робітник". Фашизм розвітає не тільки в Італії і Баварії, але і в других капіталістичних країнах. В Франції L'Action Francaise; в Ан- глії Civilian Reserve; в Злуч. Державах Ku Klux Klan і American Legion; а тут в Канаді прєславні Citizen's Committees. Фашисти в Італії не допустилися ніколи більшого насильства чим те, яке мало місце последнего сінця в Гарісон, Аркензєс, де тов биз- несменів в брутальний спосіб злинувала Едварда Грегора за те тільки, що він належав до International Association of Machi- nists. А в рядях тих звірюк, що побили клобами жінок албертій- ський майнерів та потюлочили кіньскими ногами, є тисячі зра- дників робітничої класи, які служать капіталістам в ролі сторо- жів, спеціальних полісменів або звичайних скебів. Маючи перед собою солідний союз реакції, наше положен- ня є крайню огірчене і повне небезпеки для нашої класи. Жа- доба нових ринків збуту і "сфер впливу" та страх перед зро- стом свідомості робітничої класи об'єднує капіталістів разом для спільної боротьби за їх спільні інтереси. І в день Першого Мая наш спільний робітничий інтерес по- винен об'єднати нас так само, як спільний інтерес капіталістич- ної класи об'єднав капіталістів проти нас. Проти об'єданого а- грєсивного капіталістичного фронту ми повинні поставити об'єднаний фронт пролетарської оборони. Ми повинні створити єдиний фронт робітників як на по- літичній, так і індустріальній площі. Єдиний фронт індустріаль- ної класи об'єднаний в Канадійську Партію Праці — поставити на- вигразу в положення класи, яка має статично ступає вперед до власті. Товариші робітники! В день Першого Мая ми робимо пе- рєгляд нашої праці і відновлюємо наші постанови. Робітничі Партія Канади визнає всіх робітників в цей день Першого Мая віддати себе всеціло для справи і завдань єдиного фронту ро- бітничої класи. Починаючи з періоду однодневої індустріальної активності, мусимо змобілізувати і об'єднати всі наші сили для боротьби проти нашого спільного ворога — капіталу. В день Першого Мая хай лунають наші кличі: Не хочемо більше капіталістичної війни! Освободіть в'язнів класової війни! Довіть фашизм! Ми стоїмо за амалгамацію і Домініяльну Партію Праці! Ми стоїмо за Єдиний Фронт Робітничої Класи!

Центральний Екзекуційний Комітет Робітничої Партії Канади.

СМІЛО, ДРУГИ!

Сміло, други! Не терайте Духа на страшну про! Рідну країну спасаєте, Честь і свободу свою! Як нам умерти прийдеться В сірних казармах, тюрмах — Местник новий підійметься На наших збоділах кістках! Хай нас по тюрмах саджають, Хай нас пробують вогнем, Хай на Сибір засилають, — Ми всі тортури знесем! Як нам умерти прийдеться В сірних казармах, тюрмах — Местник новий підійметься На наших збоділах кістках!

СПРАВИ НАЦІОНАЛЬНІ.

Чому Петрушевич акційний на смітник?

— Нагадаю як в часі походу військ Червоної Армії на Польщу 1920 р. ми усіх зусиль докладали, щоб піти тій армії на зустріч, а др. Петрушевич, який тоді вернув саме з Франції, видав приказ перебува- ючому в Галичині Красови і Пав- ленкови: — бути неатральними так зглядом Польків, як і зглядом біль- шевиків... заборони давати яку не- будь поміч більшевикам, відкати між населення клич: не робіть нія- кого руху, бо усе виборє для нас дипломатів". Повисші слова сказав не "канадійський большевик" з "У.Р.В.", але Семен Вітик, чо- ловік, який цілий час був бли- зько Петрушевичового "пра- вительства" і добре бачив, що воно робило. А дальше той сам Семен Ві- тик каже: — "по укладу Австрії для нас бу- ло друге божище, було друге сонце — це антанта. А планували ми на сон- це, яке справді ясними думами о- світлювало виднокруг, яке освітло усі трудищі маси — це сонце Ско- ду". (З промови С. Вітика, висло- шеної на надзвичайнім засіданню Національної Ради у Відні дня 5. марта 1923 р.) І так пан "президент" Пе- трушевич за свою вірну служ- бу і ширю любов до антанти — сьогодні онинився на сміт- нику. Там йому і місце. Чи не дипломатом?... Підчас походу Червоної Ар- мії на Польщу Петрушевич ви- дав до галицького населення "маніфєст", в котрім просив не робити жадних рабунків, себто революції, "бо усе вибо- рє дипломатів"... — Ну, й дипломатом з нього не аби який! Коли аляітська рада амбаса- дорів ухвалила віддати Сх. Га- личину буржуазній Польщі, то Петрушевич і його фамілій- ний "кабінет" нічого про це й не знали. Аж поїхали Петру- шевич і Кость Левинський до Парижа і з Парижа написали до Сінгаєвича, що відомість подана публично про віддання Сх. Галичини полякам — є правда. Аж з Парижа мусів Петру- шевич потверджувати ту відомість... Чи не дипломатом з Петруше- вича? Куди йдуть гроші, що їх зби- рає др. О. Назарук? Що Петрушевич і Кость Ле- винський вихали з Відні до Парижа за гроші, зібрані від українських робітників і фар- мерів в Канаді і Злучених Державах — це дусте. Вони-ж із- дали туди "в національній справі". Треба-ж було особисто пої- хати до Парижа, щоб переко- натися, чи рада амбасадорів справді віддала Сх. Галичину Польщі. А також треба було повідомити про це Відень, бо інакше ухвала ради амбасадорів була би не важна... А французський консул дав віза не лише до Парижа, але по всіх провінціях Франції — і то може іздати пан "прези- дент" цілий рік. Та чорт з ним. Сказано-ж було, що це "в національній справі". Найголовніше от що: А. Крушельницький говорив на засіданню Нац. Ради у Відні дня 21. марта ц. р., що "дикта- турці" справляли пир і пиячи- ли. Перериваючи Сінгаєвича, котрий викручувався на засі- данню Н. Р., А. Крушельниць- кий сказав дослівно таке: "Ага! тому то була така ра- дість і тому то диктатурці з не- ділі на понеділок справляли такий пир і таке пиячю!" Повисше наведені слова це посвідка, куди йдуть гроші, що їх збирає др. Назарук! А "У.Г." плаче, "чому ми не маємо своєї держави". Галицькі "патріоти" з Пе- трушевичом на чолі свою дер- жаву пропали і прогуляли. Драпака. Товариші! Відновляйте пе- редплату на "Українські Ро- бітничі Вісті". Не забувайте про пресовий фонд єдиної української ро- бітничої газети в Канаді!

ЗВІТ З ЗАСІДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ У ВІДНІ

3 ДНЯ 21. МАРТА 1923.

(Докінчення.)

Д-р Колееса: запитує, що зробив уряд через той час, коли звісною стала справа вирішення східних границь Польщі. Оця справа звісна була п'ять неділь перед вирішенням. Звісною вона була з голосного трактування її хочаби у варшавському союмі. Піднісв її у перше Домбськ, далі зі сторони Польщі висладо до Парижа двох делегатів, також голосними були звіти агенції Гаваса, — отже-ж наше правительство і закордонні представники повинні були в тій справі щось зробити. Дивується, що правительство не поїхало в час до Парижа, безпроводочно і то тим більше, що й митрополит Шептицький є тепер в Парижі.

Сінгалевич: відповідає, що не має ніякого субстрату до м'як і кроків уряду, бо йому не давали ніяких інформацій. Усі листи і кореспонденція були йому недоступні, про всі ті справи знає тільки д-р Кость Левницький, який дідав тільки виключно в порозумінню з президентом Петрушевичем.

Д-р Е. Левницький: підкреслює, що дивно йому, як уряд поводився в останніх часах, бо й послы у Варшаві, й Сікорські заявляли, що справа визнання східних границь на підставі рижського договору є певна. Сікорські оголосив свою кореспонденцію до Пуанкаре, оголосив також дуже вчливі й прихильні для Польщі лист-відповідь Пуанкаре, Рада Амбасадорів виділа точно бюлетени зі своїх засідань, назначила навіть реченьце остаточного вирішення, були звісні заяви і застереження англійського правительства, дуже обширні були офіційні заяви зі сторони польської і биття у дзвін небезпечки провалили вирішення східних границь Польщі, так що польська рада міністрів відвела до Парижа свого міністра закордонних справ Скришинського, щоби пильнував і не допустив до провали остаточного вирішення польських границь, а до того звісна була посліда заява Сікорського, в якій він рішучо противився всяким застереженням в справі Східної Галичини і заявляв, що признання Сх. Галичини Польщі є для Польщі квестією бути державою з міжнародним значінням, і коли звісні були всім такі заяви польського правительства, то вдарив в очі цілковита сонність і апатія нашого уряду в тій справі.

Сінгалевич: покликуються на те, що він є відповідальний тільки за фінансову сторону уряду, хоча і тут його компетенція була обмежена. Про закордонні справи може висвітлити докладно тільки д-р Кость Левницький.

С. Вітик: дає пояснення, що — коли справу з вирішенням східних границь Польщі вже розтрубіла польська преса, вдарило всіх, що т. зв. галицький уряд не проявив ніякого найменшого життя. Тоді в суботу, 3. марта ц. р., члени Національної Ради заініціювали скликання зборів Національної Ради, на яке покликани усіх членів Національної Ради і уряду, а також і д-ра Костя Левницького на 5. марта. На тих нарадах складав звіт д-р К. Левницький і в тім своїм звіті сказав нам д-р Левницький Кость, що зробило тов. "Ліги Націй" від часу генуїської конференції, але про свої кроки дуже мало міг він сказати. Не будучи повторювати тут цілого звіту, беру тільки на свідків присутніх тут членів Національної Ради саме на те, як безмістовним був цілий звіт д-ра Костя Левницького. Дотично до останніх подій видна була повна безрадність д-ра К. Левницького і одного його заступника на всім краї Витвицького. Д-р К. Левницький відчитував 5. марта тільки ноту, яку вислав до Ради Амбасадорів, — нота надзвичайно довга і змістом фактично фальшиво поставлена. Далі сказав д-р К. Левницький, що він телеграфував до Витвицького, щоби приїхав з інформаціями до Відня. З його звіту видно було, що Витвицький не має поняття про хід нарад Ради Амбасадорів та що властиво нема його в Парижі. Далі сказав д-р К. Л., що вони віднеслись до краю, щоби край вислав якого делегата та що справу галицьку їде ратувати з Америки якийсь Колбі, заступник адвокатої канцелярії Вілсона. У виду цієї видимої безрадності д-ра К. Левницького і уряду члени Національної Ради висказали своє зачудовання чому в так рішучо хвилю д-р К. Л. і Витвицький властиво нічого не роблять. Дивує їх чому д-р К. Л. покликає Витвицького до Відня, коли Рада Амбасадорів радить в Парижі, чому вони, що такою хмарою вихали до Генуї, тепер усі в рішучо хвилю сидять у Відні. Далі ухвалили члени Національної Ради цілу низку проектів, які д-р К. Л. уважав за дуже важкі, але заявив при тім, що уряд все те вже робить. Народи членів відбувалися 5. марта, де кожний чув, що гроза хвилі дійшла вже до кульмінаційного пункту. Це подаю, каже Вітик, далі твердження, як безцінно сидів уряд і як безрадним показався д-р Кость Левницький.

Д-р Колееса: запитує чи правительство робило старання, щоби вийхати в час до Парижа.

Сінгалевич: Мені відомо лише те, що в неділю 11. марта

ц. р. прийшла телеграфічна відомість, що візи вони вже дістали і в неділю приїб до мене п. Близнюк і шукав за мною.

А. Крушельницький: перебиває: Ага! тому то була така радість і тому то диктатурі з неділі на понеділок справляли такий пир і таке півнство!

Сінгалевич: Про пир я мало знаю, знаю, однак те, що в понеділок рано заявив мені президент Петрушевич, що сейчас мусить бути гроші на дорогу, бо вони того самого дня виїжджають до Парижа. Я сейчас поробив кроки, щоби дістати відповідну суму, а Близнюк бігав за візами. Щодо уваги, чи наші представники знали вчасно про хід нарад Ради Амбасадорів, то знаю тільки, що Витвицький не міг нічого довідатися в Парижі і тому мав поїхати за інформаціями до Лондону, а далі знаю, що в справі віза вийхав до Парижа о. Жан.

Голоси: Так по візо можна було піти й у Відні до посольства, а не викидати суми на поїздку Жана до Парижа.

С. Вітик: запитує чи відоме є п. Сінгалевичові, що в неділю загалом ширили члени диктатури вістку, що справа Сх. Галичини стоїть знаменито, визнання незалежності є певне і що нема ніякого сумніву, що Рада Амбасадорів вирішить справу Східної Галичини цілковито в нашу користь. На чім опирались ті оптимістичні вістки?

Сінгалевич: заявляє, що такі вістки були справді поширювані членами уряду, а вони опирались найперше на донесення Витвицького, що в справі визнання незалежності Східної Галичини по нашій стороні є безглядно маршалок Фощ, та що перед тим же Витвицький доносив письмом і виразно зазначував членам нашого уряду, що тоді дадуть віза, коли буде актуальною справа вирішення і коли буде потребувати нас Рада Амбасадорів для вислухання членів нашого уряду в справі наших поступатів. І справді усі члени уряду могли бути оптимістично настроєні, бо Витвицький прислав телеграму в неділю, що французський конзуль прийняв його в справі уділення віз і заявив йому, що уділить візи членам нашого уряду і то уділить дуже широко, о що я навіть не просив, а то на цілий рік не тільки до Парижа, але й на усі французські провінції. Отже-ж коли так широкі візи Французі уділюють на усі закуттини...

Д-р Е. Левницький: чи й до Конга?

Сінгалевич: ...то ми усі були певні, що справа Східної Галичини стоїть надзвичайно добре.

Шлана веселість і сміх не тільки серед членів Національної Ради, але й всіх присутніх.

Голоси: Тепер розуміємо, чому пирували цілу ніч.

В тім хвилі входить на сцену Лев Левницький в товаристві бувшого члена директорії Макаренка і заявляє, що п. Макаренко хоче сказати пару слів. Головуючий на той час д-р К. Трильовський заявив, що п. Макаренко голосу уділити не може, бо він не є членом Національної Ради. Коли п. Макаренко має щось сказати, то хай це зробить по засіданню Нац. Ради. На це Макаренко вийшов з сали.

По тім інциденті ставить запит

Д-р Марітчак: заявляє, що має враження, що в тій справі не сталося так, як повинно було статись. Делегати вийхали за пізно і тільки своєю поїздкою скомпромітувалися. Запитує, чи оця справа була порушувана на колегії головноуповноважених.

А. Крушельницький: Скажіть нам отже, чи Микитей сказав своє останнє слово?

Сміх на сали.

По тихій нараді уповноважених, присутніх на нарадах, відповідає

Сінгалевич: на жаль не маю записки, котрого дня це було, але пригадую собі, що покликав нас президент Петрушевич і подав колегії до відома, що Рада Амбасадорів буде вирішувати справу Східної Галичини. Інформувався про стан каси і заявив мені, щоби були гроші для них і для знатоків, та що д-р К. Левницький підняв приготувати ноту, в якій мали бути зібрані усі аргументи політичної і економічної природи в справі Сх. Галичини. Більше в тій справі не скликувано уповноважених, тільки я був покликаний до президента в понеділок перед самим виїздом, коли я мав дати фонди на виїзд і перебрати уряд. Ше раз заявляю, що всі дані може мати тільки д-р К. Левницький.

С. Вітик: ставить, що у виду того, що д-р К. Левницький має приїхати сьогодні, перервати засідання до його приїзду, однак з огляду на рішучо хвилю наради ті відбуті в найближшому часі, щоби крім політичних і фінансових справ порадитись також, що робити далі.

Д-р Е. Левницький: пропонує уложити протест, а на внесення

Д-ра К. Трильовського: вибрано до комісії для зредаговання протесту: Льва Левницького, Перфецького, д-ра Е. Левницького і А. Крушельницького.

Семака: ставить резолюцію, щоби висказати признання Луцкевичові і тим українським послам у варшавському союмі, що зробили сесією в часі проголошення вирішення Ради Амбасадорів східних границь Польщі, а погороду Ількові.

Це внесення відослано також до ред. комісії протесту. На тім засіданні закінчено і назначено найближше засідання на п'ятницю 23. марта ц. р.

Перший Май.

Сьогодні світовий комунізм виступає одним фронтом і стає проти фронту капіталізму. Майське свято, це — свято комунізму, майська пісня, це пісня пролетарської боротьби і перемоги, майський прапор, це — прапор повстання угнетених. Червоний май належить тільки до нас!

Другий Інтернаціонал навіть в ліпші роки свого життя не умів перетворити червоне майське слово в сильне майське діло. Він говорив про те, що потрібна одна міжнародна майська демонстрація, але ніколи буржуазний світ не був поставлений перед грізним фактом одного світового пролетарського виступу. А коли почалася світова війна, зрадники соціалізму поспішно спалили червоний майський прапор в огні імперіалістичного пожару.

Майське свято відродилося разом з комунізмом, як свято комунізму. Це комуніст Карл Лібкнехт підняв майський прапор в 1916 році — проти буржуазних правительств, проти буржуазних "соціалістів", проти смиренно-мудрих сторонників "демократичного" соціалізму.

Сьогодні під майський прапор стає той, хто готовий боротись! Сьогодні відбувається всевітній огляд революційних борців, а не "соціалістичних" зрадників, фразеологів і неробів.

30 літ тому назад Ціріхський конгрес II Інтернаціоналу уважав, що майське свято повинно "скріплити надію на приближення соціального перевороту". Сьогодні мова йде не про "надію", але про "приближення". Сьогодні мова йде про те, що боротьба вже почалася, що робітничая класа втягнена в рішучую боротьбу, що правительства Європи і Америки стали правительствами горжанської війни проти робітничої класи.

Сьогодні Комуністичний Інтернаціонал каже: майське свято повинно розширити і скріпити ряди пролетаріату, щоби він міг скинути в пропасть буржуазію і захопити владу в свої руки для організування нового суспільства.

Робітничая класа Європи, проломлюючи рамця "легальності" і "законності", отворяє нову епоху в своїй вольовій боротьбі. Кожний "неосторожний замак руки, кожний "необдуманий" рух її плечей потрясає основами могутних капіталістичних держав.

Ніяка сила в світі не втягне пролетаріат в попередні "нормальні" границі, ніхто в світі не приваже його більше до капіталістичної точки. "Мирна", "свобідна" капіталістичная праця порушена остаточно, бо вона ніколи не гарантує робітничій класі "хліба насущного".

Капіталізм обняв "після перемоги" рай земний, а почав з того, що знижує заробітну платню, проголошує локати, збільшує армію безробітних. Капіталізм уоружив свою білу оборочну гвардію, перейшов в наступ проти робітничої класи і відірає його по цілому фронту. Відступаючи, пролетаріат неминуче шикуються в бойові колонії, шукає штабу і находити його в особі комуністичної партії.

Тепер капіталістичні правительства і буржуазні зграї дають пролетаріатові кроваві лекції. Пролетарі Європи і Америки не можуть не боротись, если хочуть жити. Вони хочуть жити — тому неминучо повинні боротись за владу. Історія не дає їм вибору. Вона тільки каже: "Спішіть! Чим скорше, тим ліпше, тим легше справитесь з проклятим наслідством капіталізму!"

СЕН КАТАЯМА, провідник японських комуністів.

350 мільярдів підмоги. Це все опинилося, розуміється, в кишенях капіталістів. Щоби робітників отуманити, кажеться їм працювати довше, зносити 8-годинний день праці. Це на те, щоби вони були дурнішими.

Як скінчиться фінансова криза в Польщі, тяжко предвидіти. Польський сойм представляє сумне явище. Там борються різні партії за те, хто дістане більше з державного жолуба. Політика імперіалізму їде далі. Франція, яка винайшла собі Польщу на свого східного сторожа, пхав її прямо до катастрофи.

В офіційній польській політиці хаос та безладдя. П. П.С. явно перейшла зі своїми посланцями до табору буржуазії. Пролетаріат полишений сам собі. Його пильно береже поліція та її судга П.П.С. Поволі і з трудом приходять до свого пізнання класових інтересів різно- національний пролетаріат Польщі. Націоналізм запустив серед нього глибоке коріння. Богато треба вложити труду, щоби навести його на належний, класовий пролетарський шлях. Та вестакі перші спроби в тому напрямі вже зроблені. От прим. у Львові минулої неділі, 25. марта ц. р., на вічу проти безробіття і доріжні порад перший говоривши представники всіх пролетарських партій, між ними У.С.Д.П. і комуністи. П.П.С. соромно відікла з віча. Здається, що без неї а з класово свідомим польським робітничим творить все проче робітничтво оди спільний фронт проти буржуазії в Польщі. Настрий серед робітників тепер до цього приможий і його треба використати.

I. B.

БАНКРОЦТВО ПОЛЬЩІ.

(Від нашого кореспондента зі Львова.)

Польща знаходиться в скрутному положенні. Мимо цього, що дістала вже усталення в своїх границях, біда і нужда в "великій" державі зростає з кожним днем. "Креси", де є такі богацтва як нафта, сіль, земний віск та величезні ліси, не вратували її перед банкрутством. Сталося це прямо тому, що галицьку нафту віддала Польща Франції та Бельгії, салині винаймила, а ліси випродала. Щоб ратувати своє життіння, хопилася таких штурчок, яких ханьється звичайний банкрут. Випродує все, що тільки дасться і то навіть зі шкодою для свого населення. Вивозить за границі рільні продукти а наслідком цього в краю росте голод і доріжня. Підписує векслі, але не на позички, бо тіх ніхто тепер не дає їй, а по просто друкує банкноти. Після урядових обчислень друкарська машина щоби вийхала в світ, витратила за день 12½ мільярдів марок. З цими марками є клопіт а пераз і комічні та трагічні пригоди. От прим. недавно газети принесли урядові оголошення, що Львів є залатий фальшивими 50-тисячними банкнотами. Сама державна каса у Львові мала Іх на 1 мільярд, всі банки так само повно набрали тих грошей. Уряд остерігає тому населення, щоби не принімало на разі 50.000 банкнот аж до хвилі розслідування, котрі є правдиві а котрі фальшиві, зазначаючи з гори, що фальсифікати є такі, що тяжко відрізнити Іх від правдивих. Крім цього газети доносять, що і 10.000 банкноти мають бути фальшиві.

Наслідком цього в місті паніка. Зближаються свята. Всі уряди виплатили і дали виплачують 50.000 банкнотами, а тут може нічого купити. Ніхто не може нічо купити. У місті зойк і плач. Що правда, це не є ніяка новина. Фальшиві банкноти — звичайна тепер річ.

Хто заявив, а біде населення терпіло та бідить. Цього тепер ніхто не бере вже навіть так дуже до серця, бо знає, що незабаром вийдуть" ще більш банкноти і він так за них накупить того, що потребує. От тепер. Уряд з Варшави доносить у всіх газетах, що польська марка їде в гору, що долар спав, що ціни обизналися, а тут доріжня росте з дня на день. У Львові деякі товари продається вже за франки або долари (головно біжутерія і мануфактуру) а ціни прочих їдуть шалено в гору. І так молоко коштує вже 1.700 марок за літру, вепрове м'ясо 13.000 марок за кильо, масло 35.000 за кильо, яйці по 550 марок за штуку і т. д.

З Кракова доносять, що там коштує літра молока вже 2.000 марок, одна курка 50.000 марок, качка або гуска 60—70 тисяч марок, а І индик аж 120 тисяч марок. Ціни далеко вищі чим в Східній Росії.

Наслідком того біде населення голодує. Уряд, щоби ратувати себе від недобору, накладає нові податки і то розуміється консуційні, які плачуть в першій мірі біднота. Нужду населення збільшає ще й безробіття. Мимо цього, що Польща знищена, головно на "окраїнах", де цілі села живуть в ямах, — про відбудову краю ніхто не думає. Прямо тому, що нема на це потрібних грошей. Навіть сам уряд не буде приміщень на свої уряди, а винаймає у приватних власників домів, чим очевидно збільшує доріжню та недостачу мешкань. Це й не диво, бо як деякий гріш дістане Польща, так сейчас обертає його на військо та скріплення своєї політики, очевидно знова військом, пресою і поліцією. Це коштує грубі мільярди. Щоби показатися добрим опікуном капіталістів, дає їм ще й "підмоги", так приміром текстеріло та бідить. Цього

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

29. цвітня 1901 р. Масові а-решти по цілій Росії з метою перешкодити святкованню 1-го мая.

30. цвітня 1861 р. Селянські бунти після реформи по розкріпощенню: всім селян забито й 27 поранено.

30. цвітня 1896 р. Катовання безбройних робітників в Ярославля салтатами фанаторійського полку.

30. цвітня 1919 р. Здобуття Севастополя червоним військом.

МАЙ.

1. мая 1916 р. величезна демонстрація проти війни улаштована групою "Спартак" в Німеччині на чолі з К. Лібкнехтом.

1. мая 1917 р. перше вільне святковання по цілій Росії робітничого свята визволення праці.

1. мая 1918 р. оголошення деклярації прав та обовязків працюючих. Німці заводили Севастополем. Російський та український радянські уряди звернулись до Румунії з домаганням очистити Бесарабію від румунських військ.

ДЕЛЕГАТИ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК НА ІV. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ В МОСКВІ.

Ряд сидіть на лавці. Від лівої руки до правої: 1. делегатка невідома, 2. делегат невідомий, 3. Луначарський, 4. Кош, 5. Стежков, 6. Радек, 7. Зіновєв, 8. Богданов, 9. Калінін, 10. Троцький, 11. Бухарін, 12 і 13. делегати невідомі, 14. Раковський.

В ряді над сидічними стоїть: між Луначарським а Коном — Гринько, між Богдановим а Калініном — Мануїльський і Скрипник, над Троцьким, в горішній ряді — Фрунзе (в військовій уніформі).

ЧОМУ СВЯТКУЄМО ПЕРШИЙ МАЙ?

1889 року відбувся в Парижі в сотні роковини закінчення французької революції міжнародні сходили французьких капіталістів, скликав буржуазією Франції, на яких французька буржуазія показувала здобутки та блага своєї республіки.

Цілий офіційний Париж купався в золоті, в славі електричного світла, шалів від забав буржуазії.

В цьому самому часі святкував теж і пролетаріат Франції на свій спосіб свято великої французької революції, сотні роковини збурення Бастилі, символу давньої реакції, феодального і королівського ладу. В малій скромній салі на робітничому передмісті Парижа зібралися представники міжнародних робітничих організацій на свої наради.

Був це пам'ятний конгрес II Інтернаціоналу, перша велика пролетарська маніфестація в серці революційної Франції, по брутальному авданню паризької комуни.

Цей конгрес радив над способами боротьби пролетаріату за здійснення його класових домагань, які остали йому в спадщині по великій французькій революції.

Представники робітничих організацій в Парижі мали випрацювати план дальшої праці й боротьби робітничества, мали вибрати шляхи й засоби, які дали би робітничеству здійснення його планів, довели би до соціалістичного ладу.

Конгрес виготовив програму праці робітничества. Станув на становищі боротьби за владу, захоплення якої дасть робітничеству тільки змогу перевести свої домаганя, здійснити соціалізм. Необхідною умовою цього виявилася потреба приготування робітничества, виконання його здібностей і свідомості цих великих завдань. Капіталістичний лад, що запряг робітників в ярмо праці, не давав до цього змоги, не лишав часу на її підготовку.

Конгрес в Парижі 1889 року ставив тому на становищі, що визволення робітника, яке залежить від його здібності до боротьби, домагається кінцею бодай частинною звільнення з щоденних турбот праці, з важкого ярма капіталістичної праці.

Виставив тому домаганя 8-годинного дня праці і установив день 1. Мая, як день міжнародної демонстрації робіт-

ничества на цілому світі за цих домаганням.

Ця демонстрація 1. Мая всього робітничества на цілому світі мала єдину мету: боротьбу за їх домаганя, мала бути символом солідарності та лучності цієї великої пролетарської сім'ї, переглядом її боєвих сил.

Під червоним боєвим прапором мало робітничество єднатися, демонструвати й боротися за свої домаганя, за переміну капіталістичної суспільності на нову, соціалістичну.

І цілі три десятки років пролетаріат на цілому світі, скрізь, де йшла боротьба бідних, виснажуваних, працюючих — з багатими, виснажуваними, неробами, в дні 1. Мая демонстрував, голосив свої домаганя, вчив, показував, зводив для них прихильників, робив перегляд своїх сил, підрахунок своїх змагань, своїх здобутків.

Буржуазія ненавиділа, не терпіла свята 1. Мая. Де тільки могла, спинала його, забороняла, переслідувала й карала робітничество за урядкування й участь в ньому.

Знамя революції — червоний прапор, під яким устроювало 1. Мая, якого не могла буржуазія стерпіти, якого лякалася, стає з часом символом визволення та воскресіння не тільки самого пролетаріату, але й цілого людства.

Революція, що щойно проїшла і проходить, на перше місце висуває пролетаріат.

Він знищує старий струпуватий лад, повалив царський, пруський, шляхетський та панський лад, аїрвався скрізь до боротьби за свій суспільний устрій. Декуди закріпив уже свій лад, своє пановання, поставив свою пролетарську державу, декуди ще криво бореться за доступ до влади, за зломання старого капіталістичного режиму.

На волі, в своїх пролетарських державах, а більше ще в неволі під доглядом буржуазних прищів, законів та обмежень, обходить робітничество свій великий день — 1. Мая.

Та скрізь в цей день, докрук червоного стягу, єдналися всі працюючі та виснажені, всі покриті думками та справедливістю, готувалися до дальшої боротьби за здійснення своїх домагань.

КОРОТКИЙ ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНХРЕСТА ЗА 1922 РІК НА ГОЛОДНОМУ ФРОНТІ.

Діяльність Українхреста по харчуванню голодного населення України почалася 3-го грудня 1921 року, після переходу Головної Управи з Києва до Харкова. В цьому часі Українхрест заснував сітку пунктів харчування для дітей-збігців від голоду виключно в великих залізничних центрах і на вузлових стаях.

Так вже 1-го січня 1922 року працює 19 харчових пунктів, які можуть пропустити щодня 4.800 чоловік. Це харчування збільшується з кожним місяцем і досягає 1-го марта свого найвишого розміру — 6.900 чол. в день; цей розмір залишається без зміни на протязі славне пір року. З цього ж менту — від 1-го марта 1922 року — Українхрест починає проводити прилюдне харчування в голодних губерніях.

На першу пору організується пункти прилюдного харчування в Катеринославській, Запорозькій і Донецькій губерніях, всього на 24.000 чол.

У виконанню договору, заключеного з метою переведення такого харчування ЦКПомгола передав Українхрестові наради на одержання 60.000 пудів зернохліба з врожайних губерній: Полтавської, Волинської й Київської.

Що торкається розвинення сітки пунктів прилюдного харчування, то на 25-го марта було в губерніях: Запорозькій і Катеринославській 24 таких пунктів на 7.350 чол., при чому з них харчувалися, беручи загалом, 60% дітей і 40% дорослих.

Норми харчування доходять у цих пунктах до 1.000 калорій.

У дальшій періоді (до 1-го червня 1922 р.) ціла діяльність Українхреста проходить в енергійчій праці над вивоненням взятих ним на себе обов'язків харчування голодних.

До періоду цвітіння — червень відноситься заключення Українхрестом доповнюючого договору з ЦКПомголом про харчування 24.000 чол., себто усього 48.000 чол. 1-го червня Українхрест має в губерніях: Запорозькій, Катеринославській, Миколаївській і Донецькій 111 харчових пунктів, які можуть пропустити загалом 68.100 чол. в день. Найбільша кількість пунктів (80) відкривається в цьому часі в Тагарогському повіті Донецької губернії; їх пропускна здібність — 40.000 чол.

На протязі дальших двох місяців (червень — липень) Українхрест поширює ще більш свою діяльність і 1-го серпня функціонує вже 178 харчових пунктів, які пропускануть загалом 78.385 чол.; ця кількість залишається, хоч правда, з визначним помешшенням в серпні і вересні, до 1-го жовтня 1922 року.

Від 1-го жовтня заключено нову умову з ЦКПомголом на три місяці, себто до 1-го січня 1923 р. Українхрестом одержано тоді 391.000 пудів харчів. За ці місяці Українхрест розвиває працю, що досягає свого найбільшого напруження в грудні, коли для одного тільки прилюдного харчування функціонує на всій Україні на засоби ЦКПомголу і Українхреста 576 харчових пунктів, при загальній кількості їдців — 160.350 чол. Норма харчування в цих місяцях на одну людину в місяць була 46 фунтів жита.

Що торкається розмірів вивонення цього плану (жовтень 1922 р. — січень 1923 р.), то прикладена при цьому невелика таблиця характеризує конкретно працю Українхреста в цьому періоді.

Під осінь і особливо з початком зими виявився ще один грізний наслідок голоду — поширення масової бездоглядності дітей у селах та містах.

Українхрест, в якого не було змоги обняти це нове питання на цілому його обемі, поставив собі — по дорученню ЦКНаслідголода — завдання вратувати від голоду і холоду бездоглядних дітей, що нагородилися в великій кількості

на шляхах, і організував з цією метою на 17 великих і вузлових стаях харчові пункти і нічліжки-харчівні для бездоглядних дітей. У харчових пунктах діти одержують обід, а в нічліжках-харчівнях біля 1.500 калорій. На такі пункти відпускає ЦКНаслідголод по 4 пуди жита місячно на чоловіка. Харчові пункти можуть пропустити 4.300 їдців, а нічліжки-харчівні — на 3.230 чоловік.

На тих великих та вузлових стаях, на яких дезінфектори і купільні для дезінфекції, лікарський і педагогічний догляд на всіх пунктах.

Українхрест знає добре недосконалість установ цього типу так з санітарної точки зору, як і з інших точок і добирає виправданя для них тільки в незмірно малій кількості засобів, що відпускаються для цієї мети; тому він через своїх місцевих уповноважених прикладає всі старання, щоби по змозі поправити положення бездоглядних дітей, і згідно з місцевими обставинами, де це тільки можливе, робить зі своїх установ установи закритого типу для бездоглядних та застосує в порозумінні з місцевими органами нові діточі будинки для бездоглядних.

Як наслідок цієї праці можна додати, що "транспортна" бездоглядність втрапила свою гострість і помітно поменшала.

Дальше, по умові з Комітетом для боротьби з безробіттям і з ЦКНаслідголодом, Українхрест взяв на себе організацію харчування 12.000 безробітних. Кошти цього харчування розподіляються між заданими трома організаціями так: Комітет 68%, ЦКНаслідголод — 20%, Українхрест — 12%.

В ідальних для безробітних видається щодня обід з 2-ох страв, при чому тричі в тиждень з мясом. Всі кошти харчування безробітних вносять 1 руб. 96 коп. золотом на ідця в місяць.

Далі, беручи на увагу, що прилюдне харчування в голодних губерніях обіймає тільки старше діточе населення (від 4-ох років), а найбільш ніжній діточий вік залишається без опіки держави і організації, чи то російських чи чужоземних, що помагали голодним, Українхрест прийняв на себе по договорі з ЦКПомдітам при ВУЦВК організацію розподілу сухих пайків на харчових пунктах під назвою "харчові пункти Матері і Ребенка". Сухий пайок видається в 4-ох ріжних нормах таким категоріям: 1) матерям, що кормлять груддю і вагітним в 3 останні місяці вагітності, 2) грудним дітям до 1-го року, 3) дітям від 1 до 2 років і 4) дітям від 2 до 4 років. Всю цю справу поставлено в тісний зв'язок з діяльністю консультатції. Пайок видається тричі в місяць, тільки молоді і ліб щоденно. Перша категорія одержує на добу в середньому — 1538 калорій, друга — 411, третя — 420, четверта — 893. Ці харчові пункти організуються в 13 містах України, всі на 5.750 їдців. Кошти цього харчування складають пересічно 1 руб. 65 коп. (в крмових рублях) на ідця місячно.

М. Васильєв.

КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ В СНЯТИЩИНІ.

Від тижня Снятинщина стоїть під пресією карних експедицій, що змушують рекрутів іти до польського війська. До повіта спровадило старство цілий курінь 49. п.п. з Коломиї. Цей курінь разом зі снятинською військовою залогою поділено на 5 відділів і вислано на села. Командуючі офіцери змушують громадські уряди до стягання котрибуцій. А що давні громадські ради порозважували та на їх місце призначені були наказні війти з "байратами", до яких звичайно належить найбільше шумовиння села, тому й вони, за дуже малими винятками, без спротиву дали ужити себе до цієї роботи. Ціла процедура виглядає так: Командант карної експедиції зиває до себе війта з тої громади, до якої думає загостити, та каже йому приставити всіх рекрутів в означений день. Коли рекрути не являються, приходить в село військо. Розміщуються по кількох будинках близько себе і ставлять доккола варту. Офіцер диктує громадському урядові приписи, які цей має дати на прокормлення війська. До дня 5. марта карні експедиції були в отсих селах: Степева, Задубрівці, Устє, Карлів, Тучали, Польсьничі, Рожнів, Липці, Волчківці і Туляків.

Найяркїші надужиття зроблено у Волчківцях. Карна експедиція під командою поручника в силі 60 людей зивилася під вечір дня 1. марта 1923 р. Командант-поручник зайшов насамперед до громадського уряду, де на його попередній наказ була зібрана прибічна рада з наказним війтом на чолі. Він мав список інтелегентів-Українців, яких посуджував в агітації між рекрутами. Це того самого вечора члени "байрату" поділилися на гуртки і разом з приділеними їм вояками розбрилися по хатах, де мешкали батьки рекрутів, почали рабувати, що тільки найшли та фірми звозити до громадської канцелярії. Ця грабїж тривала до пізна вночі й на другий день. При цьому страшили батьків, що як що не віддадуть синів до польського війська, то заберуть їм не тільки весь інвентар, але й порозкидають хати до підвалів, або поплять їх. Для більшого постраху арештували та замкнули в студентій комірії Семена Гиманика та тримали цілу добу, асе список батьків, котрих ограблено:

1. У Лукіна Татарчука явився "сам" наказний війт Іван Бузюк та радні Іван Тріска, Осип Левко і Лесь Романок з п'ятьма вояками і фірою та забрали два дубові стовпи на хату, дві платві по 6 м., 100 кг. дров, 175 кг. пшениці, 100 кг. жита, 100 кг. гороху, 120 кг. ячменю, 75 кг. житної муки, 100 кг. бараболі і 10 курок. 2. У Проця Різуна радні і вояки забрали: 115 кг. житничної муки, 50 кг. муки житної і 100 кг. ячменю. 3. У Ілька Рурика радні Йосиф Левко і Костин Запаринко та чотири вояки забрали 125 кг. пшениці, 4 кг. солонини і корову діяну. 4. У Семена Гиманика забрано два ялові стовпи, 25 кг. житної муки, 50 кг. ячмінної, 4 курки і корову. 5. У Михайла Татарчука забрано 50 кг. муки, 100 кг. бараболі, фіру дров і дві курки. 6. У Павла Чернявського забрали вояки з радним Лесем Плахтою річну телицю, 80 кг. житної муки, 25 кг. пшеничної муки, фіру дров і 20 кг. солонини. 7. Дмитрови Шпичковичи забрали дворічну телицю і 50 кг. ячменю. 8. Дмитрови Гиманиковичи забрали 120 кг. віса і ланцюх. 9. Васильєв Чернявському Михайла забрано 75 кг. муки, 400 кг. бараболі, 5 кг. солонини і 3 курки. 10. Семени Левкови взяли 200 кг. бараболі і 4 курки. 11. Іванови Татарчуковичи дві курки. 12. Васильєв Чернявському 3 кг. солонини. 13. Федорови Драганковичи забрали 600 кг. дров, 40 кг. кукурузяної муки, 25 кг. житної муки і 30 кг. солонини. 14. У Миколи Шинкарика Мартининого взято свиню.

Військо відійшло з Волчківців в суботу під вечір.

ШАЛІЙТЕ, ШАЛІЙТЕ!

Шалійте, шалійте, скажені кати! Гудіте шліони, будуйте турми! До бою сто тисяч робітників стане, Піврем, піврем, піврем всі кайдани!

За правду, за волю ми станемо враз, Ланди, ні багнети не пострах для нас! Бо вольного духа не скоти в кайдани! Біда, біда, біда вам, тирани!

Робітники духа! Робітникам всім Ми руки подаймо, на бій їх ведім! Бо спільна усіх нас злучила неволя: І труд і піт і кров, — кнут, неволя!

За правду, за волю і т. д.

Від краю до краю не громи гудуть, Робітників полки злучені ідуть І поклик рокоче: Вставайте народи! Прийшла пора, пора, — день свободи!

За правду, за волю і т. д.

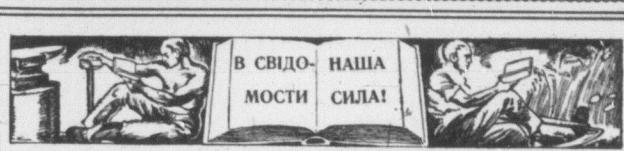
Підвални світа валяться старі, Поблідали нероби, дрожать опіри, Бо зоря свободи вже сходить яскрава! Для всіх, для всіх, для всіх рівні права!

За правду, за волю і т. д.

І вольні народи, як добрі брати, Полинуть до сонця, до щастя мети, Розкуєсь, здвигнеться і наша родина: Одина, сильна, вільна Україна!

За правду, за волю і т. д.

Товариші! Памятайте, що місяць май є місяцем здобування переллати і взагалі місяцем несення помочі "Українським Робітничим Вістям". Памятайте, що революційна робітничя преса є найважніше оружжя в руках працюючих мас!

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДАХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодін робітник, що читав вие матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спромого виривати незрозуміле, бо в цій книжці є 300 ріжних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. FRITCHARD & MCGREGOR STS.,
WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

ТІЛЬКИ ЩО ВИЙШЛИ З ДРУКУ ДВІ НАУКОВІ КНИЖКИ:

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ КАРЛА МАРКСА

Книжка має 328 сторін друку і розділена на три головні частини:

1. Товар, гроші, капітал. — 2. Надлирність. — 3. Заробітна платня і дохід з капіталу.

Ці частини знова поділені на кільканащит розділів.

Завданням цієї книжки є — познайомити зі змістом "Капіталу" тих, які не мають часу або засобів, щоб його студіювати, а також вона улеснить студії тих, котрі студіюють "Капітал".

Економіка править світом і тому кожний робітник повинен знайомитись і студіювати економічні науки.

Ціна книжки \$1.00.

ЯК ПОВСТАЛА РЕЛІГІЯ І ВІРА В БОГІВ

Написав Гайрїх Кунон.

Книжка має 180 сторінок друку.

ЗМІСТ:

1. Новіші досади релігії. — 2. Як повстали ідеї про духів і богів. — 3. Початки почитання духів. — 4. Від почитання духів до почитання тотемів і праділів. — 5. Сотворення світа. — 6. Небо і пекло. 7. Почитання праділів і жертва праділам. — 8. Від почитування праділів до культу природи. — 9. Останки культу духів і праділів у старо-індійській релігії. — 10. Як ійдра з племенного праділівського бога став богом природи?

Самі наголовки розділів вказують на те, яку наукову вартість має ця книжка. Не волюте з релігійє фразами, а докажите її дійсне значіння на підставі строго-наукових дослідів і фактів. В цьому вам якраз поможе ця книжка.

Ціна книжки 50 центів.

Замовлення шліть на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. FRITCHARD & MCGREGOR STS., — — WINNIPEG, MAN., CANADA.

ПОРТРЕТ НАШИХ ГЕРОТВ-БОРЦІВ!

Хата кожного свідомого українського робітника і фермера повинна бути прикрашена портретом незабутніх наших героїв-борців

С. МЕЛЬНИЧУКА і П. ШЕРЕМЕТИ,

котрі віддали своє життя за справу освободження працюючих мас Східної Галичини з під пановання польської шляхти. А що вони разом боролися проти спільного ворога, разом були суджені і розстріляні польською шляхтою, тож разом вони немов рідні брати і на портреті.

Портрет величини 15 через 21 цалів. ЦІНА ЙОГО 50 ЦЕНТІВ. Спішіть з замовленнями на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки повиялася з друку і продається дуже цінна книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

КАРЛ МАРКС

ПОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вишла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касленка. Надрукована в малих вигідних форматах, на книжкових папері і обімає 110 сторін друку. Поділена на такі розділи: 1. Роки підготовки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприняття соціалістичному руху в поодиноких краях. — 7. Дещо про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в науці.

Ціна тільки 25 центів.

Замовлення посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
одинокі українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вноситься \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAVDA"
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN, VIII, AUSTRIA.

Листи з Поневоленої Шляхтою Східної Галичини.

Лист до т. Ф. Юзваса в Вінніпегу. Шуромець, дня 11. марта 1923.

Дорогий Брате! Хочу тобі дещо написати про привід польських уланів до нас. В Миколаєві рекрути не хотіли йти до польського війська, так приїхали до села уланів і зрубали село до чиста. Стоять там девять днів. Одного дня приїхали до нашого села спитати війта, що чувати в селі, та чи маєш рекрути йти до війська. Війта на той час десь не було дома, а тут десь чорт надів Шабанського, який на лист поручника чи можавити в нас переночувати записав його, що в нас є війта на 5 або 6 мільйонів. Тоді поручник "зада на війта". Приїхавши туди, побачив намірив Галицького Тервика, Сколівського Івана і Малицького Касюка. Річ була так: в Миколаєві Каміньовського було на квартирі офіцери. Касюк і Тервико прийшли до них на скаржу. Офіцери сказали військо коло нас, а люди збіглися в цілому селі та пригрозили оповалити. Офіцери дали розказ жовнірним, щоб порозганяли людей. У країні сівчас повстання, а лішилися тільки Польки. Вони не втікали тому, бо говорили один до другого що то "наші брани" та що є "пшик-ляд наших", отже "чого бездземі сем бачь". Але жовніри не розуміли на "свій" і зачали парити їх на гайки куди погнали. Набрал я обвогий в торбу органіста, набраві друзі Польки а на Антошеви аж кожуху потривав від нагайок. "То пшик-ляд наших". Нинді пізно вночі вдябали жовніри Шабанського сина та хотіли його забрати на "вартовку" (по 9 годін не вільно вийти за воріт), але цей утік до дому. Впала жовніри до його хати, насипали кілька вільозо молодому, а ще ліпше насипали старому. "То бий пшик-ляд наших".

Привели відтак молодого Шабанського не перед поручника, який йому доправив ще ліпше, бо як биди його на повітря, то страх ричав, а відтак тримали його цілу ніч на вартовій. "То бий пшик-ляд наших". Іван Куба Маур до міста. На той час жовніри стояли на вулиці куди Куба мав переїздити. Куба минав їх. А поручник каже до одного жовніра: "Дай набій tego хаму". Жовнір задонив Якуба, насипав йому тростинку по голові, по плечах та куди тільки погнав. "То пшик-ляд наших". Вернувся жовнір, віддав панові поручникові тростинку та той до него: "Ти псакреф не уміш бачь. Я тебе покаже як добри козак бачь". Насипав "сему воковні" тростинку вова уха також кілька вільоза. А "пан поручник таке ж на", або знакме "то пшик-ляд наших".

У нас побача дочка була потчаркою, та забовога з канадійських і американських дівчат добувала долларів, а до того ще й почотві гроші шкардала. Тепер сидить в Золочеві в "Івановій хаті".

Отже то діється тут коло нас. Бисть всіх бє розбору. Навіть і ті, що знають себе Польками нарікають тевер на "своіх".

Здоровлю ширю, Твій Брат.

Лист до т. М. Кішча в Вінніпегу. Рокочів, 7. марта 1923.

Дорогий Друже! Тут діються страшні ричи. Новоселівка переходить страшні терпіння. Нинішній Тобі про них так як я чув, бо ніколи не знав тепер мені не можливо. Ти певно знаєш наші прє, що польські власті зарядили в Сх. Галичині рекрутство 1900 та 1901 рікнича. Крім того зарядило рекрутство мушні в 24 до 40 року жити. Далше нево тіа відомо, що наш наріа опирається проти тих заряджень, виходячи зі становища окремого правдовержаного положення Сх. Галичини. Як всі прокути не пішла до рекрутств. Розуміють через те почалась нагілка за рекрутств і за мушнями обовязаням до рекрутств. Нагірко керувала а властиво сама ті перепроводжувала жандармерія з Рокочова. Не обійшлося тут без ріжних насильств. Перестрашно кілька жінок і дітей. Наріа, як видно, був дуже полєновривний, бо коли в попередню неволю (25. лютого) жандармерія почала з ранку згонити мушні до рекрутств і канцелярїю, збиралася всі коло церкви а звідси цілою громадою з жінками і могодіаном, вирушили до канцелярїї, де був командант жандармерїї і заждали тут всі, щоб жандарми дади ім спокій та завили, що до рекрутств не підуть, бо вже навоновали досить і більше війни ні війська не хочуть. По цім розійшлися громада домія. Не знаю, чи була на тижні жандармерїї в Новоселівці, чи ні, досить, що тіждєсь верешюво спокійно. В суботу верьдє вечером, саме коли я надавав до тебе книжки на почіт, забігло до села кілька кавалерїстів (казуть що б) і почали спускати кватїрї дє війська. Зайшли до першого Л. Павлока а потім до кавєра читальні Пантеюка. Поверстравшували людей, щоб не карма експедиції, почали утікати від гору і там збиралася. Запримітали це кавалерїсти і

і до Чехословацїни. Которого батка син утік перед військом, за ту кару саджали до него пєть польських жовнірїа з кїннми і не питалю чи має він чим годувати їх і їхні конї чи ні, а просто господарюють самї; рїжуть кури, свинї та забиралю збіжжє з комори доти, доки син не діде до війська. А коли син дєсь за границю, а в його батка вже нема що брати, тоді переносїться до родина цього рекрута шобї і кою родину обїзїдати з шїа гору (оба діди братї); виїшли з тої батїли також братї; один пострілявї, другий по-рубавї шиблїми — оба борїться зі смертю, або вже помиралї. Кавалерїсти і жандармерїя виїшли з села і виробили аларму, що в Новоселівці "буїт" та "революція". Ше тої самої ночї приїхало до Рокочова бо-гато кавалерїї та піхоти, а в неїждо через цілий дєнь приходили свїкї військовї відїлї. Кїлька відїлїа вїїшли до Джурова, більшїсть до Новоселівці, богато аїншїдї тут. Ше було в Новоселівці, не знаю. Кажуть люди, що чули в понеїждок перед обїдом великий крик і плач в Новоселівці. В понеїждок вечером припро-важали до Рокочова окодо 40 мушні і жінок арештованих і мали їх вїд-проводити до Коломїї. Тут рекві-зували без милосердя, особливо у родїчїх тїх, що їх сини мали ставити-ся до війська. Забиралю худобу, па-шуху, живинїсть і т. и. Кажуть, що Новоселівка вїдалє дєню 2 мїліонї мар-рок на виконаєння війська, а крім того забиралю, що лиш дєсться за-брати поїдиною. Також бєть там і знущалюся над людьми. Ше в Джуровї, не знаю, бо не ходжу ні-коли, бо за напастє тепєр дуже лег-ко.

Оттаке в нас голово. Розпука страшна і дур голово халється. Ти знаєш, Миколає, що не бачиш че-го вєсто. Я воли бї бєть зїгнути першого дня на війні, чим дожити таких страшних дїв, такої кривди.

Здоровлю ширю, Павло.

Лист до т. П. Лутчака в Едмонтоні, Ата. Ливці, дня 10. марта 1923.

Любі мої Браті! Ми тут здорові, але що нам з того здоровля, коли нам його забиралю польські війська. Дня 24. сїчня мушїи ставити до польського війська два рїчнички а це 1900 і 1901 рр. Коли вони не ставились до дня 1. марта і жандармерія не в сил була їх забрати, так 15. марта всадили до нашого села відїла польської кавалерїї на чолї з поручником Лїтвінським. Почало війська рубувати що понало під ру-ки. Забиралї збіжє, худобу, лїри і все, що тільки знаходилося при обїсто-ванї. Поверстравшували люди втікали і ховалїся по лісї, дєхо закупувалї в землю, що тільки мав. Погуляли вони собі так дї недїли. За той час об-робували вони село на 20 мїліонї марок. На останку бїли і знущалїся над родичами тїх синїх, що втекли перед військом. Наконєць сїхналєв начальник Осалчук разу а є в вїд-жандармерїї, що опираєть перед браїною же заволоди і до війська всі рекрути мусьтї йти, бо польські жовніри хотїи спалити село. І так 15. марта вїїшли всі асентерванї і пішли в вій-сько.

Завелено також тут рекрутстві і всі від 24 до 40 літ мусьтї рекрутствї-ватися. Ше буди нас довше бїгали, як бї не повстали проти війська в Новоселівці, Рокочовї і Кобаківї. Там селанє зробили повстання і не-сподївано вночі кавалерїя забрала тудї. Повстання не було безоружних цивїльних людей, яке було сїчас завданє. Насїдком цього несподї-ваного повстання, мусьтї кожде се-до окрема терпїти. Підчас того пов-стання в Рокочовї зубї чотирїх се-дан і кїлька раченю. З жовнірїа було забито кїлька убито і ранєно, але кїлька, то ше не знаїти. Тепєр ареш-товують богато людей і вїдровод-жудють до Варшавї. Ше тут ставєть ся незадого, то годї предказати. Заєсться, що велика зїнка будє.

Брат Лїа.

Лист до т. Т. Бубеля в Ранфурдї, Ата. Ковшівани, 4. марта 1923.

Дорогий Товаришу! Дякую за лист і за газету, що дістаю від Вас. Хочу Вам написати дещо з тутешнього нашого життя. Тут в Сх. Галичині нова біда. Цього року були тут вибори до польського союму. По селах цілою війською, а все кавалерія, то значить карна експедиція. Вибори українське населення бойкотувало, люде не йшли голосувати. Якось це пройшло і здавалося, що вже було спокій і здавалося, що вже було спокій і вичади брата рекрутів до війська від 21 до 24 рр. Брала навіть таких, що служили в арміях австрійській а оїсїа в українській. Бранка відбувалася в місяць грудня. Жандарми зводили рекрутів до повітового міста до комісії. Декотрі йшли, декотрі поховалися, а вже того там завели до рекрути збирали з армія в сїчні до війська пішли. З нашого села асентерували 18 осіб; декотрі з них пішли, але декотрі по-думують, що не карма експедиції, почали утікати від гору і там збиралася. Запримітали це кавалерїсти і

і до Чехословацїни. Которого батка син утік перед військом, за ту кару саджали до него пєть польських жовнірїа з кїннми і не питалю чи має він чим годувати їх і їхні конї чи ні, а просто господарюють самї; рїжуть кури, свинї та забиралю збіжжє з комори доти, доки син не діде до війська. А коли син дєсь за границю, а в його батка вже нема що брати, тоді переносїться до родина цього рекрута шобї і кою родину обїзїдати з шїа гору (оба діди братї); виїшли з тої батїли також братї; один пострілявї, другий по-рубавї шиблїми — оба борїться зі смертю, або вже помиралї. Кавалерїсти і жандармерїя виїшли з села і виробили аларму, що в Новоселівці "буїт" та "революція". Ше тої самої ночї приїхало до Рокочова бо-гато кавалерїї та піхоти, а в неїждо через цілий дєнь приходили свїкї військовї відїлї. Кїлька відїлїа вїїшли до Джурова, більшїсть до Новоселівці, богато аїншїдї тут. Ше було в Новоселівці, не знаю. Кажуть люди, що чули в понеїждок перед обїдом великий крик і плач в Новоселівці. В понеїждок вечером припро-важали до Рокочова окодо 40 мушні і жінок арештованих і мали їх вїд-проводити до Коломїї. Тут рекві-зували без милосердя, особливо у родїчїх тїх, що їх сини мали ставити-ся до війська. Забиралю худобу, па-шуху, живинїсть і т. и. Кажуть, що Новоселівка вїдалє дєню 2 мїліонї мар-рок на виконаєння війська, а крім того забиралю, що лиш дєсться за-брати поїдиною. Також бєть там і знущалюся над людьми. Ше в Джуровї, не знаю, бо не ходжу ні-коли, бо за напастє тепєр дуже лег-ко.

Недалеко від нашого родинного села живе рїчка Збруч. Ця рїчка Збруч дїлять світ на дві половини. По шїм бої Збруча править сїтвом рука бєльська — капіталїстична, по лївій бої править сїтвом рука мого-дістє, себто робїтнича. Отже а так і думаю, що ніколи не може бути розділ між бїлою рукою а рукою з могодіаном.

Отже товаришу, той Збруч дїлять цілу кулю землу на дві партїї. Ми вже недалеко тої правїщої партїї, але ви є далеко, далеко. Але як ми вже будемо за тою границю, чи може і границя поєнється на захід від нас, то ви прибудете до нас. Тільки коли не довго вже ждати. Відїхнемо тоді свїким і чїстим пролетар-ським воздухом.

Здоровлю сердечню, Якїя.

Лист до т. П. Петра Михайлова в Горноу, Ман. Городївниця, дня 2. лютого 1923.

Дорогий Брате! Мене поволаження зараз дуже прикре. 1920 року, коли я прибув до дому, застав лише одну конину. Продав я ту конину в осени за 140 тїх марок, а тепєр треба дати за такого коня 500.000 марок. Тепєр я вже не можу купити коня, бо нема зашто. Тепєр за одного доллара платїть 35.000 марок. Корона коштує від 50.000 до 1.000.000 марок; жито 300.000; кварта 100.000-1.400 марок; одні кілограм свїдї 120 марок; папірї до курення 120 марок; тепєр Польки забрала мушїи до війська в вїці від 21 до 40. Не можу Тобї тепєр богато написати, бо знаєш: "скачи карєсь, як пан каже". Нинішній Тобї більше карєсь лїпшїше.

Здоровлю Тебе, брат Іван.

Лист до т. Петра Стефанїшича. Рунгурї, 20. лютого 1923.

Дорогий Петре! Хочу Тобї написати хоч кілька словами про наші "гарради". Від тих "гаррадїв" вже аж тяжко витрїпати. Ось тепєр недїло був в нас асентеруєць, але хлєдї не хотїли йти. Почали їх жандарми ловити, та майже всі вивозили, бо лише осталося чотирох незабраних, що були поховалися. Але і це не помогло, бо коли прийшов той дєнь, коли ті позовали мали ставити до побору, вони опїть поховалися. За рекрутствї Польки вже бїльше не шукали, але вїзали на земий спосіб. В котрїх родїчїх були сини і повїтали, польські жовніри ходили хата в хату та забиралї все, що тільки могли. Забиралї збіжє, худобу, навіть огірїи кашпївї забиралї, ажї опїсїа по дорозї розкидали. І мусїли хлєдїи йти до війська, бо грозили родичам, що не заперестануть рубувати. І так і до нашї гарради тепєр. Коби то вже раз те все закінчилося, та шоби пішли собі ті пани від нас. Навіть і бїльше тої я написала бї Тобї. Тепєр навіть і не можу писати, бо дур голови пїнється так, що я не знаю на котрїм свїтї жєш.

Вже дї неїдїт так рабують. Которого зловлять, то забєруть, але до-бровільно до війська хлєдї самї не хочуть згодушуватїся.

Твоя сестра.

Лист сїна-жовнїра до родїчїв в Ясїнєвї Пїльнїм. Печєнїван, дня 11. лютого 1923.

Дорогі мої! Мене поволаження аж звичайно при військї. До недїли ми стояли в Коломїї а тепєр прибули до Печєнїванї. Ходимо по селам, забєрємо з хлїа вїс худобу, убєвємо і т. и. Не скажу менї це мого, коли бачитьсь люди бїлих, обмїрїтї і запаланих. Тепєр саме трафївся був такий вїд-ловць, богажї осмеро дїтей і властї-теля їм морта погна, забрало останню корову. Не зворушїла тїх жовнірїа розпучливїй плач матерї тїх дїрїбнїх дїточок. Чоловїк бі не єй добєр набїдї, що не хотїл дати корови. Син його дєсь ховаеться перед військом.

Нїкому з нас це не мало, але такий розказ і ми мусьтї так робїти. Раз одїн жовнір сказав командантовї, що в якось там господаря нема що брати, тоді командант післав до того господаря друга, а згаданого жовнїра посади у вїзницю. Оттака моя гїрка служба.

Здоровлю Вас, Ваш син Микола.

Лист до т. Д. Семенюка в Судбури, Онт. Топорївнї, пов. Городєнца. Дорогий Країне!

Твій лист як і вїтнички з "Укр. Роб. Вїстї" я отримав, за що ширю дяку. Коло нас здорово, але гарраду бї-дїстє. Думаю, що гїрше вже не будє.

Тому кілька днїв приїшло до нашого села військї до "рекрутствї", котрї вїзказали йти до польської армії. "Ми горюжде иншої державї", говорили вони Полькам, "а до-бровільно йти до польської армії ми не мїємо хотїти". Але єтї не бога-то помогло. Родїчї, яких сини ховали перед військом, жандарми потрїгали до вїзвїзальности; одні по-трїгали від робїт, другї понєсли великі матерїальні втратї. Забралї з села худобу, збіжє, лїри і все що тільки понало під руку. Побачили наші хлєдїи що біда, згодилися йти до війська. Дєтї хлєдїа, невідомо. Єсли не знають, так я ось що їм скажу.

Здоровлю Тебе ширю, Онуфрїй У.

Лист до т. М. Касїана в Торонто, Онт. Мїкувєвцї, 10. лютого 1923.

Дорогий Братчїку! В нас тут страшна біда. Чого ті Польки вже не виробляють. Тут заведєно асентеруєць. Асентерваню тут 12 осіб, але нїхто не хотїл ставити до війська. Ховалїся перед Полька-ми дє хто мїг. Польські жовніри їх вїнцували і силоміць забиралї їх до війська. А з Стїпєнї нїхто не хотїл йти. Насалєно їм там компанїю жовнїрїа, якї дуже нїншуть населєння. Кажуть, що забєруть з села тоді, коли дїстануть рекрута. А тимчасом рекрути і втекли ночю до Росїї. З Карова втекло до 60 рекрутїа, так само з Бєлєзїа, Олєшкова і Орєдїа, шєсь а дєстї сіл, всі втекли на У-країну і до Росїї і пішуть, що вже і умудрувалїся. Є чутка, що неза-бавом прийдуть з пїтнїми бєльшєвїк-ами до нас, бо Полькам служити не хочуть. А Польки спускють всїх му-шнї від 24 до 40 літ і в потєрляю, шоби ще і мого чоловіка не забрала до війська.

Здоровлю Тебе, Твоя...

Лист до т. Н. Днївєвського в Дром-гєдї, Ата. Пробїзна, дня 23. лютого 1923.

Дорогий Тобї Сїну! Дїношу Тобї вїдомїсть, що Івана асентерували і мав йти до польсько-го війська. До війська він не пішов, але втік до Росїї. Богато хлєдїи по-вітали тудї. До батїчїх тїх хлєдїи, що повїтали від війська, насалїлї пі-хоту і кїнноту з позволеням рубувати що їм хочеться і нема передїм поскаржити. І не тільки рубували, але і бїли людей так, що аж вимивали їм нагаїми. Мене також так били збили, що не моголїм бачити через два тижні на очї. Бїють і ка-жуть: "Давай сїна!"

Дорогий мій сїну! Може бї Ти якїмї менї трохи. Здоровля мое дуже мїзерне, не можу собі навіть ложи-стїи заврїти. Дїти ше малї, нема менї кому допомогти. Навіть чужї лю-дя дїе відїдували мене, плакали на-ді-мом нещасною та над тїми дїрїбнїми дїтїми.

Тї гроші, що Ти передав Вєреж-ан-ським, пропали. Кажє що його обра-бували. Нїкому нїякої грошей не дав. Тепєр сидїть в арештї.

Здоровлю Тебе, Твоя Мати.

Товаришї! Відновляйте пе-редплату на "Українські Робїтничї Вїстї".

Цїнна книжка. Кождїй українськїй робїтнїк в Канадї повинен мати в своїй бїблїотєцї і користати з цїнного нау-кового твору Юлія Лїп-перта п. н.

Історїя культури. Книжка обнимає 400 сторїн друку бїльшого фор-мату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковїм паперї. На українськїй мо-ву переклав П. Дятлїв. Цїна цїї книжки \$2.50.

Замовлення посилайте на слїдуючу адресу: J. Boychuk, 21 Denison Ave., Toronto, Ont., або на адресу: Ukrainian Labor News, Cor. Pritchard & McGregor, WINNIPEG, MAN.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДРУГІЙ ЗАХІДНИЙ ЦІД СТОВ. УР.П. В ЕДМОНТОНІ. Едмонтон, Ата.

Вже два дні перед зїздом почали зїздати ся до Едмонтона делегати з майнерських кемпів і з фармерських околиць та албертїйських мїсточок. Зїзданий сини двох найважнїйших галузї рїш, щоб спїльно порадити на своєму недолє. Вже в пїтницю 13. цвїтня о годїні 9.30 рано отворєно першу сєсїю в присутности 36 делегатів, з котрїх 12 було фармерських. По справованню З.О.К. надано право голосу його члєнам, що разом робїло 42 учасників з правом представництва. Крім делегатів з правом представництва, прибуло також поваже число позамїс-тєвих товаришів як гостєй і пїдчас нарад саял Укр. Роб. Дому була че-рєд сїдїлїх час переповнена.

Колї приступило до справованнї делегатів, то найбільшу увагу зверне-но на фармерських делегатів. Інтер-єсно було почути тих фармерів, котрї були активнїми в фармерській ю-її Албертї, працювали в її користї, агїтували за її посадами і спїрїчївнї-ся до встановленнї "фармерского" правїтельства в Албертї. Одєн з них (з Борнєса) сказав: "Ми попередїю організували в фармерствї, але по результату, то боїдї і не заду-вати". Другий з Федора сказав: "Ми мали мїтїнг і рїшили чї брати участь в зїзді разом з робїтнїками. І при-їшли до заключєння, що треба взяти участь, бо лише робїтнїки стоят в борьотї на правїльнїм шляху до вїз-волаєння праїоучїх з кїтїх вїзвї-ску".

Почувши такі слова від тих, що ше до недївно вїдносїлєсь неприхильно до робїтничого руху і за вїське за-дїєнє їм буржуазїю лїхо звалювали вину на робїтнїкї, бо вони, мовляв, домагаютьсь бїльшой заробїтної пла-тї — прихлїди до заключєння, що праїоучї маси чим рїз бїльше схо-дїть ся в своїм стрємїльнїх до одної метї. А єе за порукую, що вони будуть побїдиками в своїх стрємї-льнїх.

Пїсля цїлодєннїх нарад, в пїтницю вечером вїдровано в Укр. Роб. До-мї представлєннє "Як свїт пїшов до гори ногамї". Амораторї вїнцували зї своїм рїшє знаменитю, а головню то-варїш Якимчук в ролї поїи і Сїтїа в ролї пана. Найбїльше була вводе-на публіка, коли побачила цих двох дїрїмїдїв на снєпї при робїтї з тачкою та мїталєм. Ось тут при-їтала вона їх грїмїки олєксєми. Там само радо вїтала публіка дїтїв на снєпї з червоными пропїрами.

В суботу пїсля отворєннї сєсїї вї-брано комїтї, аж валився за роботу та вїршїли много питань для добра добїтнїства і фармерства, а головню для її солїдарнїй праїї в будучїнї. Найважнїйше питання — єе звязанї робїтничїх і фармерських домїв на одну інкорпоратїю. Фармерські де-легати одгодошно признали "Укр. Роб. Вїстї" своїм органом і вїслєво-вїли бачанню, шоб "Укр. Роб. Вїстї" мїстїна спецїально фармерську сторїнку.

Вєчером в суботу товаришї і то-варїшчї з Вєрегїї вїдровали сла-волюбнї драму "За правду і Волю Народа". Хотїть ця драма гралєсь вєже в Едмонтонї чотїрї рази, то вєсьж так вєрегїїє мїли дуже вели-кий успїх і саял Укр. Роб. Дому. Бу-ла заповнена по берєга і много лю-дїй вернулось домія з браку мїсця. Публіка вїтала вєрегїїєвських амор-аторї грїмїки олєксєми, а мїсцїми на саял боїдїа чї грї мєртва тї-шїна. Треба признати вєрегїїєвцям рашію, що вони досить прихлїдили труду, приїжджало до Едмонтона майже за 80 мїль власним коштом і за дєтї зїзду належить їм щїра подяка. Вєрегїїєвські товаришї і товаришкї помогли много едмонто-нським а тим самим і загальнїм робїт-ничо-фармерськїм справї.

В недїлю вїдбувєсь концерт. Вєже о годїні 2-їй саял була переповнена. Концерт вїнав дуже гарно. Публіка дуже гарно приїтала дует товари-шок Шевчук і Якимчук, ажї вїспїла-ли "Зпавїї". Молодецька вєрегїїє-вська товаришка Ганя Кїрїлук вїспї-ла сольо "Вєчїр на Українї", а-дї присутнїи нагородили її гучнїми олєк-самї. Вїспївало много кувсїн хор-ральних, дуетів, сольо і декламатїя. Друже заїнтерєсувала публіку дїточа струнна орєстра, якї також славились в Едмонтонї музичнїї кїнїет.

В сєрєднїї програми вїступали з промоваї делегати і з одушевлю-єнїм вїтали числєну публіку, приїчїи, як вони самї сказали, їм приїшлось вєрше вїступати перед таким вели-ким числом присутнїх. Тов. Лєв-кїський Стєфан в своїй промовї ска-зав: "Нам рїжно говорили про Ро-бїтнїчїй Дїм, казали, що там твора-ють несотворєні рїчї, як пїтїка, картграфїя і т. и., а найголєвнїй-ше, що робїтнїки вїступаютї проти свого рїдного. Тепєр ми наочно пе-рєказали, що нема кривотї та пїль-нїшїй організації, як робїтнїчїа. Ме-нї доводилось бутї на зїздах, але я не бачив такої ентузіаму між стар-шїми і молодшїми, а навїть дїточка-ми. Цей малєнькї вїтї будє нам до-ророважєн в наїшїй робїтї. І ми, фар-мерї, помагаймо їм та вїнцувуємо в наших товариствєх все так, же там закрїплюєм". На закїнченнє дякує едмонтоновським товаришам, члєнєн-цям Укр. Роб. Дому за їх вїрну ко-ло прїготовленнє делегатам працю на час зїзду, так що делегати не ходїли їстї в мїсто.

Тов. Новокосський з Нєсто говорїв: "Будучї в Галичинї, нас, сєлїи і ро-бїтнїкї, однаково вїзвїскували, а ко-ли ми приїхали до Канади, то дума-ли, що вже вїтали від того нужденно-го жїтєа, але воно і тут нас спїткало. Нам говорїть, що лїхо нам заповїдно мїськїми робїтнїками, а їм говорїть наоборот, що то фармерї вїнуватї в їх тяжкїм положєнню. Ось так за-сїдїи капїталїсти та їх платїї агєнтї стараютьсь вїнести роздор помїж робїтнїка та фармера. Але тепєр много як робїтнїкї, так і фармерї пїзналїся на фарбованих лїсах та стаят до спїльнїй праїї проти свого вїковїно-го ворога — капїталу".

Тов. Терєсью з Лїанков зєсував двї-цїтальнїу праїю робїтничїй організації і сказав: "Колї ми заїгнємо в мї-нїтї роки, коли то ше істїувала мїж-робїтнїками У.С.Д.П. а мїж фармер-ами консерватїзм і прївїрємо до вї-нїшнїй робїтї, то побачимо, що вїн-нїшнї вїступ агїтувалї як робїтнїкї, так і фармерї, а головню робїтнїкї, бо в робїтнїкї робїть організації, а в фармерїх робїть організації, а в єдинїцї. Робїтнїкї дорого коштува-ло поки вони очїстїли свої радї від таких лїдерів як Кремар, Крат та Стє-шїчїн. І коли організації очїстїлєсь від таких лїдерів, від тої і почина-єтьє дїєсна її робїта, до котрїї ми фармерї, конєе повинї приїдїтїсь тїлом і душою".

Тов. Гнєтєк говорїв про пролетар-ськїу культуру та вказав на значнїє робїтничїх домїв, де плєкають дїє-во пролетарськє сїмє. Тов. Свїдєр-ськїй з Дромгєдєр вїнав робїтнїк-кїв, шоби і на дальше так ширю пра-цювали та не забували про свою пре-су.

Жєжє жє солїдарнїсть їж фар-мерами і робїтнїками! Око.

"НАОЧНІ СВДКІ" І ПАТРОТІЧНІ БЕЗХРЕБЕТНІКІ. Вєст Форт Вїлїам, Онт.

Перед кількома днїми приїхали до Вєст Форта два "мушїчкї" з Раднї-ськ

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

1923 ПЕРШИЙ МАЙ 1923. МІСЯЦЬ МАЯ. Колагорст, Алта.

Дорогі Товариші! Зближається день Першого Мая. Цей день є великим святом пролетаріату цього світа. Тривають чотири роки тому назад збіглися до Парижа представники пролетаріату і ухаляки, щоб день Першого Мая був міжнародним пролетарським святом.

Але повстануть армії праці з червоною армією в руках і покажуть гібридному світу гнів, який не терпить, що історичне свята несправедливості, зметуть паразитів, котрі живуть робітничою кров'ю і потом. Робітники тепер вже не вдоволені мирними маніфестаціями на улицях, вони хотять отвергти боротьбу зі своїми панями гібридними. А що велика більшість робітничої маси не розуміє як обстоювати свої права на життя, то дійсно революційний пролетаріат повинен в цей день устроювати масові акції для революційної пропаганди.

Кожні робітники зрозуміють свої інтереси, коли нас буде величезна армія відавжних борців за комунизм. Тоді ми вийдемо на улицю і скажемо нашим гібридним: "Сьогодні наше свято а з ним приходять і наша влада".

Подивіться, товариші, як робітники Росії і України обернули війну імперіалістичну у війну класову, то проти них повстав цілий капіталістичний світ. Нані капіталістичного світа змаються сили пролетаріату Радянських Республік. Тобі робітники повинні лунтихся спільно і єднати свою силу для боротьби з несправедливістю. Робітнику! Не розпорюють своєї сили, не будь вже більше покірним невольником. Щоби бодати по наших кістках наші діти не були такими невольниками, якими ми є тепер, і щоб вони назвали нас своїми дітьми батьками, нам треба боритися за їх долю. Бо ми робітники все витворили і воно належить до нас. Товариші! Чому ви не лунтихся спільно в робітничі організації? Чи ви думаєте, що хтось за вас буде стояти, еси ви самі за себе не постоїте? Пора нам вже пізнати своє життя і ставати в ряди організації до лунки, бо де лунка, там і сила. Пригадаймо собі минувшину, як кров проливалась на європейських полях, як людська тіло перемішувалося з землею та болотом. А чому так? Тому, що між робітниками нема єдності і солідарності. Ми повинні єднати капіталістичні організації, бо не для нас, робітників, тільки одні війни, тільки одні дороги в боротьбі за визволення.

Хай же Перший Май! Гр. Михайловський.

МІСЯЦЬ МАЯ. Шьаго, Ма.

Яке заманливе слово май! Всі гадують про май з надією відітнути в тім місяці свіжину повітрям. Капіталісти радіють, що відітнуть на відпочинок до озер та до моря і будуть там в тіні великих дерев віджувати, а їх діти вибрикувати та крилатися, а їх діти насолоджуватися природою, значить, що на них хтось працює.

Фармер радіє мави, бо зможе взятися до праці на ріці, в яку він закопався від ночі до ночі, щоб якнайбільше зорати, засіяти, бо треба поубити довіч, моргечу з фарми і тим самим хоч трохи звільнити себе з капіталістичних паутин.

А що думають робітники? Мені здається, що їх думка найтяжша. Працював по трохи минушого літа, за зиму "зброкував" і тепер з приходом мая думаю не тільки віджити, але зашпарувати щось на сідуку зиму. Крім того свідомий робітник думає про свою організацію, в котрій він працював через цілу зиму, а тепер мусить її лішати, бо голод гонить його з міста. А день Першого Мая він представляє собі як день боротьби за своє освободження, як день протесту проти насильства над ним.

Отже що спільного мають між собою робітники і фармера, а капіталіста? Робітник і фармер думають як невольники, а капіталіст як володар. Тому робітник і фармер повинні подати собі мюзоліст руки в день Першого Мая і разом запротестувати проти насильства над собою. Вони повинні лунтихся доклади той газети, котра боронить їх інтереси, вони повинні змішати її в місяці мая. Кожний робітник, який примушений працювати в день Першого Мая повинен дати цей свій одинорічний зарібок для своєї газети. Фармер також повинен поспішити з поміччю своєї газети. А такою газетою є "Українські Робітничі Вісті". Кожний читач-фермердлатник повинен придбати для той газети бодаті одного номера передплатника в маю місяці, а кожного робітничого і фермерського товариства повинно устроїти в маю місяці підприємство в користь своєї газети. Товариші! Змішати свою пресу в цім місяці, візьміться до ширшої праці на цім полі, даймо "Українські Робітничі Вісті" амушії, від якої скорнію-б наших ворогів в тім погібебі.

Тож до праці, товариші робітників і фармерів, не словом але ділом! Хай же місяць май! Хай же робітничая преса! І Кузьмич.

Не забувайте також про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!

НАДІЯ І ЦІЛОПРІМНЕ ЖИТТЯ РОБІТНИКА І ФАРМЕРА.

Венувер, Б. К.

Сидить цілу зиму робітник в чорнім, прикуренім фабричному димі, думи та думки, як вода кипить на кувалі, щоб заробити чого та засолодити своє життя. Та думає, щоб якнайшкоре до весни, може бути роботи, тоді може поїде до майна, або до зиса, проборить кілька місяців, заробить грошей і прожине разом з другою зиму, як тепер. Бо минушого року не вдалося йому добути роботи; тоді він не лишився, а переїхав до міста. Обідній здох і переїхав, дівка роботу, поробив тиждець-два, скінчив. Обігнув за прелезі та шпиталі, кувив за решту потону і нічого не лишилось. Мандрує даліше і думає: колиб вже скорше до весни. І день за днем збігає, поїхав себе робітник і надіється, що часи зміняться і він ще заробить грошей. А до того ще в їх капіталістичная газета напише раз на кілька місяців, що майні будуть отворяться, це потрібно буде лютисот робітників; компанія буде будувати елеватори та такє інше і — знова тихо.

Так само думає про своє положення і фармер: Ех, щоб той сніг вже якнайкорше стоївся, то і почав би орати, може того року лише вродить, бо минушого року вносилі так пізно, що урожай був несприятливий і шешній збрив доста, а тут як на збитки ціна впадала на збіжжя. А до того ще в його випадувало. Ну, але коли тільки погода.

"Приходить весна, сонце притриває, сніг товстє, весняний вітерець повіває, всеє сотворіня віджовнає. Так гарно, так люблю, суслики аналяють по домі зимові сплочки зі своїх лірок на зелену траву. Вони також ждали весни.

Виходить і робітник з блідим зморшеним лицем та пускається в дорогу шукати... Чого? Роботи!

Іде він в ту сторону, де майні та е-леватори маюся розпочинають будувати. Нарешті спмніється на екстра велку гроші. Коби як тут перебути з пару місяців, а відтак на живина та попаси до доброго фармера, що має свою машину і ще й до того другим фармером молотить, то грошей ще можна буде заробити. Виходить і фармер на світ божий: шкробає голозу позакоач. Видко, що него літа буде погода, морозон були здорові, але щоб якнайкорше засіяти свою землю. Приходить літо: фармер, обкурений порохами, сидить на "лісках", пригтовляючи ріку під засів на другу весну. А робітник на генку в полі чомо темна тайлу і прислухається сиву боса, котрий кричить: "Коман, босе, гарний! Трейні комін!". А в парку, під зеленим деревом, в колі лежить буржуй і напіа зажмуреними очима дивиться на заголовок газети, що міністер агрікультури переїхав по при фарми та інше, що него року буде добрий урожай. А на другій стороні той самої газети читає прихід співрської компанії; за минулий рік пятайдцять міліонів, чотириста тридцять сім тисяч і шість сот дев'ятьдесят два долари бодаті чистого приходу.

Гарно! Наближається осінь. Фармер приготував всі свої сили, щоб якнайшкоре вивести шешенцю. А тут як на нещастє в газетах пишуть, що піднішється ціна на ню. А робітник, побачивши що нічого не зароби на генку, чинається "бакс кари", та іде шукати заможного фармера. Приходить знова зима: суслики віткують до своїх нор, щоб спокити свій продукт, котрий наносил за ціле літо. А фармер порухався кілька продаж бувшів шешенця, кілька заплатив компанія за машинерію, віз, коні... і тільки пошкробав свою білану голову. Отганує навкрут себе, подивився на хмару... видко, що буде сніг... і поліз в соломі. Виходить і робітник з видком. Чухає також потилицю: чорт його знає куди тепер іхати? А капіталіст жєлають веселити з шешаного нового року одини другому.

А. Вільгош.

З ЖИТТЯ ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ В АТІКОКАН, ОНТ.

Життя лісових робітників в кемпі ч. 6 Шелані Кларк Ко., Близько Атікокан, майже нерухома. Нічого їх не інтересе. Етє тут лише кілька українських робітників, котрі інтересуються робітничим рухом, але решта сплять сном блаженним. Тому емою дорогою а хочу сказати до них пару слів. Товариші! Чи не пора вже вам пробудитися з ті сплячки. Тепер, поки ще ваш вік молодий, використайте його для свого самосвідомлення. Тепер ви маєте нагоду дечого навчитися. А для цього треба вам організуватися, читати робітничу пресу, котра дасть вам ананія і покаже дорогу до свідомости. Анж, товариші, візьміть примір з лісових робітників в Мурсон, Онт., котрі постарались собі о своє часопис "Українські Робітничі Вісті" і "Гоас Праці". Чи не можете і ви того зробити та показати, що ви не хочете жити відірваними від цілого робітничого світа? Зожжімо по 25 центів і передплатим собі газету і журнал, а це допоможе нам розбиратися в теперішній світовій політї і освідомитися. Ми тоді гарно віди роботи хизлячому не будемо збавити пустими 5-длчачками, але будемо читати і творити над працінами. Зробим це, товариші, а тоді нашим сідлом візьмуть товаришів інших кемпів і місцевостей. В кожній кемпі ми в такій спосіб зможемо створити свій читальний клуб. Колективно, за кілька зложених центів, ми можемо мати в кож-

ВІД ДОВОГО ЧАСУ ЗМАГАЮСЯ НАПИСАТИ ДІЛО ШЕ ОКОЛІЦІ ПРО ЖИТТЯ РОБІТНИКА.

Від дового часу змагаюся написати діло шє околиці про життя робітника. Та все очуваю, що хтось инший напише. На жаль бачу, що нікто не пробує повідомити робітничий загаль в Канаді про те безголоса, яке такується над робітниками в цій околиці. Місцеві робітники, котрі зачисляють себе до свідомих борців робітничої класи, не пробують організувати бодаті гурток, який міг би стати в опозицію до цього безголоса.

Хочу дати до зрозуміння товаришам цієї околиці чому яєрб робітнику тут неперобити організуватися. Причина ось яка: місто Форд Сіті населене переважно жми робітниками, котрі працюють у Фордових заводах. Про умовини праці в тих заводах незнаючі відомо тим робітникам, котрі ще не працювали у них. Робітник, котрий працює у них мусить бути покійним неоме овечка, ніодним словом не сміє спротивитися своему босови і також босови і іншого департаменту. Куди бос посилає, туди мусить йти. Робітник чується невольником, працюючи на машині, кожної хвилини слухає чи непероходить попри тебе бос і не дає "гелл" за те, що мало виробив, бо проклятий "реджістер" показує кілька робітників вже виробив. Даліше робітник так чується невольником і поза фабрикою. Не сміє належати до організації, котра противиться капіталістичній системі. А если ти, робітнику, сміляний і таки належиш до такої організації, то будь певний, що не будеш доого працювати "за чого платив", бо вони мають свої цілі не лише у фабриці, але і поза нею, екі сидять за тобою. Робітнику! знаючи все те добре і небажачи наразити себе і свою фамілію на голод і холод, примушений промочувати те все що тут діється. І з цієї мейчанки дуже користують дві групи жідей. Перша група це є стара догняюча пророславна агря, котра ладить по чорних закутнях робітничих" напів-окингених хатах за колектою для своїх бездонних кишених. До цих людей робітнич, котрий працює у Фордових заводах, не може заговорити своїм словом, бо знає, що це тема маса, на чої якої стоить капіталістичний агент, котрий готовий кожної хвили зарпортувати до "корова" свого міста. Отже ці люди ходять собі безпечно і натягають темних робітників як самі собі захоцять. Минуло ось пару тижнів, як цему агентови вдалося натягнути 7-ох робітників на \$3,500 на сплату догучи, який лежав на тутешній церкві. Перелїк тим, нім ті робітники мали дати свої зелені, їм було сказано, що дстануть другий "моргеч" і відберуть свої гроші. Після того вони дістали не моргеч, але лише подку від церковного голови з таким висловом: "Довга ви віддали, за що велике вам спасибі". Думку про моргеч залишить на вітер.

А ось ще друга група людей. Навіть не знаю якими словами цих людей назвати. Декотрі товариші називають їх "бонувзми", інші називають "відпакаками" на пролетарської сімї і т. д. Так що мені приляється згодитися вповні з тим, як їх називають інші. Хіба це додам, що це є деморалізатори робітничої класи, не є "рабочі" — "анархісти", як вони самі себе називають. Послухайте, що ці відпаки нам тут говорять на своїх збіговисках: "Ми, робітники, не сміємо інтересуватися політичними справами, бо це є гадь, котра нас роздає і розєднує". Так говорять анархістичуючі на плятформі. Даліше, Соціаліст Рєспю викликають вони ріжню, котра і всі Радянські Рєспубліки пробує змішати з болотом і всіх наших революційних борців хотіло втопити в дощі води. Одні з них пробує представити масам, що немов би він повернув із Росії і запевняє слухачів, що все, що він говорить, це дійсно правда, бо він бачив на свої власні очі. Коли притупити слухачи, так декотрі подумали, що цей варіят тарабанить все те, що буржуазная преса трубіла за цілий час революції і почасти занімає сама заперувати те, що писала попередно про Радянські Рєспубліки. Ці "рабочі" повторюють одню і те саме сотка разів. Все інше буржуазная преса здава з тону, а вони така товчуть своє шоби завести в блуд неспівданих робітників, котрі ще налягає всьма чорносотенщиною. Ці типи вештаються з брє-хливими "маніфєстами", а яких клеветуть на робітників і революцію. І

Н. І. Малік.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ В ФОРД СІТІ, ОНТ.

Дорогий Товаришу Редактору! Від дового часу змагаюся написати діло шє околиці про життя робітника. Та все очуваю, що хтось инший напише. На жаль бачу, що нікто не пробує повідомити робітничий загаль в Канаді про те безголоса, яке такується над робітниками в цій околиці. Місцеві робітники, котрі зачисляють себе до свідомих борців робітничої класи, не пробують організувати бодаті гурток, який міг би стати в опозицію до цього безголоса.

Хочу дати до зрозуміння товаришам цієї околиці чому яєрб робітнику тут неперобити організуватися. Причина ось яка: місто Форд Сіті населене переважно жми робітниками, котрі працюють у Фордових заводах. Про умовини праці в тих заводах незнаючі відомо тим робітникам, котрі ще не працювали у них. Робітник, котрий працює у них мусить бути покійним неоме овечка, ніодним словом не сміє спротивитися своему босови і також босови і іншого департаменту. Куди бос посилає, туди мусить йти. Робітник чується невольником, працюючи на машині, кожної хвилини слухає чи непероходить попри тебе бос і не дає "гелл" за те, що мало виробив, бо проклятий "реджістер" показує кілька робітників вже виробив. Даліше робітник так чується невольником і поза фабрикою. Не сміє належати до організації, котра противиться капіталістичній системі. А если ти, робітнику, сміляний і таки належиш до такої організації, то будь певний, що не будеш доого працювати "за чого платив", бо вони мають свої цілі не лише у фабриці, але і поза нею, екі сидять за тобою. Робітнику! знаючи все те добре і небажачи наразити себе і свою фамілію на голод і холод, примушений промочувати те все що тут діється. І з цієї мейчанки дуже користують дві групи жідей. Перша група це є стара догняюча пророславна агря, котра ладить по чорних закутнях робітничих" напів-окингених хатах за колектою для своїх бездонних кишених. До цих людей робітнич, котрий працює у Фордових заводах, не може заговорити своїм словом, бо знає, що це тема маса, на чої якої стоить капіталістичний агент, котрий готовий кожної хвили зарпортувати до "корова" свого міста. Отже ці люди ходять собі безпечно і натягають темних робітників як самі собі захоцять. Минуло ось пару тижнів, як цему агентови вдалося натягнути 7-ох робітників на \$3,500 на сплату догучи, який лежав на тутешній церкві. Перелїк тим, нім ті робітники мали дати свої зелені, їм було сказано, що дстануть другий "моргеч" і відберуть свої гроші. Після того вони дістали не моргеч, але лише подку від церковного голови з таким висловом: "Довга ви віддали, за що велике вам спасибі". Думку про моргеч залишить на вітер.

А ось ще друга група людей. Навіть не знаю якими словами цих людей назвати. Декотрі товариші називають їх "бонувзми", інші називають "відпакаками" на пролетарської сімї і т. д. Так що мені приляється згодитися вповні з тим, як їх називають інші. Хіба це додам, що це є деморалізатори робітничої класи, не є "рабочі" — "анархісти", як вони самі себе називають. Послухайте, що ці відпаки нам тут говорять на своїх збіговисках: "Ми, робітники, не сміємо інтересуватися політичними справами, бо це є гадь, котра нас роздає і розєднує". Так говорять анархістичуючі на плятформі. Даліше, Соціаліст Рєспю викликають вони ріжню, котра і всі Радянські Рєспубліки пробує змішати з болотом і всіх наших революційних борців хотіло втопити в дощі води. Одні з них пробує представити масам, що немов би він повернув із Росії і запевняє слухачів, що все, що він говорить, це дійсно правда, бо він бачив на свої власні очі. Коли притупити слухачи, так декотрі подумали, що цей варіят тарабанить все те, що буржуазная преса трубіла за цілий час революції і почасти занімає сама заперувати те, що писала попередно про Радянські Рєспубліки. Ці "рабочі" повторюють одню і те саме сотка разів. Все інше буржуазная преса здава з тону, а вони така товчуть своє шоби завести в блуд неспівданих робітників, котрі ще налягає всьма чорносотенщиною. Ці типи вештаються з брє-хливими "маніфєстами", а яких клеветуть на робітників і революцію. І

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Товариші робітники в Фор Сіті! Не даймо себе обманувати і обдирати вським обманом, котрі хочуть авести нас в блуд. Ці обмані хочуть випити в нас зневіра до Радянських Рєспублік, але вельтер в руках робітників і селян, які стотять вірними для всевітнього робітничства. Нам, місцевим робітникам конче треба щось робити, аби та "гадь", те зневірство не розмоздокувати між масою. Треба сказати неспівданим робітникам, що все те, що "повернувши із Росії" анархісти говорять, це лож і брєжня, бо вони і не видали Соціалістичної Росії, а лише бачили її границі.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Товариші робітники в Фор Сіті! Не даймо себе обманувати і обдирати вським обманом, котрі хочуть авести нас в блуд. Ці обмані хочуть випити в нас зневіра до Радянських Рєспублік, але вельтер в руках робітників і селян, які стотять вірними для всевітнього робітничства. Нам, місцевим робітникам конче треба щось робити, аби та "гадь", те зневірство не розмоздокувати між масою. Треба сказати неспівданим робітникам, що все те, що "повернувши із Росії" анархісти говорять, це лож і брєжня, бо вони і не видали Соціалістичної Росії, а лише бачили її границі.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

РОБІТЬТЕ НЕ ВСЕ НА ШКОДУ РОБІТНИКАМ, А НА КОРИСТЬ КАПІТАЛІСТАМ.

Тепер воли мають неспівданих груп анархістичних за собою, котрі мають бути бодатом в руках капіталістичної сутроти Радянських Рєспублік. Капіталісти добре знають, що анархізм неможливий до істования ніколи. Депортація анархістів, котра була мимувиними часами, це була буржуазная помилка, і про це свідчить те, що капіталісти тепер тих самих депортованих пускають назад сюда, значить, що ці бур-бої робити між робітничством на користь капіталістів. І воно так в дійсності і є. Тепер, коли робітники поділені між собою, коли нам треба знати хто наш ворог, а хто приятель, цей анархістичний тип говорить нам "не інтересуватися політичними справами, бо це гадь". Ці люди тут завуюють шкоду, де малюб вчитася, але чого, про це від них не довідася.

Н. І. Малік.

УВАГА! КИЛДОННІ! УВАГА!

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдоннан відіграє в суботу, дня 28-го цвітня 1923 в Укр. Роб. Домі в Іст Килдоннан дві комедії п. н.:

"ХОЧ РАЗ ЙОГО ПРАВДА" І "ЯКІ ХОРІ, — ТАКІ ДОКТОРИ"

Відділ докладає всіх старань, щоб обі комедії вишли як найлучше. В штуці беруть участь найлучші сили. Прочитесь всіх прийти громадно, а певно нікто не пожалує. Сміху до розпуги.

Початок точно о 8-ій годині вечером. — Ціни місць 35 центів.

Весь дохід призначений на сплату дову Укр. Роб. Дому в Іст Килдоннан.

ЗАЯВА ВІД СХІДНОГО ПРОВ. КОМІТЕТУ В ТОРОНТО.

До Філії, Відділів і Тов